II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Δεκεμβρίου 2005

σχετικά με την απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνας στην Gardanne, στην περιοχή Shannon και στη Σαρδηνία, η οποία εφαρμόζεται αντίστοιχα από τη Γαλλία, την Ιρλανδία και την Ιταλία

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2005) 4436]

(Τα κείμενα στη γαλλική, αγγλική και ιταλική γλώσσα είναι τα μόνα αυθεντικά)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2006/323/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το πρώτο εδάφιο του άρθρου 88 παράγραφος 2,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις [1], και έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις τους,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Κοινοτική νομοθεσία όσον αφορά την εναρμόνιση των φορολογικών διατάξεων

(1) Από το 1983 η Ιρλανδία έχει απαλλάξει το βαρύ πετρέλαιο που χρησιμοποιείται στην παραγωγή αλουμίνας στην περιοχή Shannon από τους εγχώριους φόρους κατανάλωσης. Η Ιταλία και η Γαλλία χορήγησαν ανάλογες απαλλαγές όσον αφορά τα καύσιμα που χρησιμοποιούνται σε εργοστάσια στη Σαρδηνία και στην περιοχή Gardanne το 1993 και 1997 αντίστοιχα. Το άρθρο 6 της οδηγίας 92/82/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992 για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα πετρελαιοειδή [2] θεσπίζει ελάχιστο συντελεστή του ειδικού φόρου κατανάλωσης για το βαρύ πετρέλαιο, που τα κράτη μέλη έπρεπε να θέσουν σε εφαρμογή την 1η Ιανουαρίου 1993. Ωστόσο, το Συμβούλιο εξουσιοδότησε την Ιρλανδία να απαλλάσσει τα πετρελαιοειδή που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή αλουμίνας στην περιοχή Shannon από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης (στο εξής «η ιρλανδική απαλλαγή») με τις ακόλουθες αποφάσεις:

— Απόφαση 92/510/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εξουσιοδότηση των κρατών μελών να συνεχίσουν να εφαρμόζουν σε ορισμένα πετρελαιοειδή που χρησιμοποιούνται για συγκεκριμένους σκοπούς, τους υφιστάμενους μειωμένους συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης ή τις υφιστάμενες απαλλαγές από ειδικούς φόρους κατανάλωσης, σύμφωνα με τις διαδικασίες του άρθρου 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ [3]·

— Απόφαση 97/425/ΕΚ του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για την εξουσιοδότηση κρατών μελών να εφαρμόσουν και να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν σε ορισμένα πετρελαιοειδή, όταν χρησιμοποιούνται για συγκεκριμένους σκοπούς, τους ισχύοντες μειωμένους συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης ή τις απαλλαγές από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην οδηγία 92/81/ΕΟΚ [4]·

— Απόφαση 1999/880/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, για την εξουσιοδότηση κρατών μελών να εφαρμόσουν και να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν σε ορισμένα πετρελαιοειδή, όταν χρησιμοποιούνται για συγκεκριμένους σκοπούς, τους ισχύοντες μειωμένους συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης ή τις απαλλαγές από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην οδηγία 92/81/ΕΟΚ [5]·

[1] ΕΕ C 30 της 2.2.2002, σ. 17, σ. 21 και σ. 25.
[2] ΕΕ L 316 της 31.10.1992, σ. 19.
[3] ΕΕ L 316 της 31.10.1992, σ. 16.
[4] ΕΕ L 182 της 10.7.1997, σ. 22.
[5] ΕΕ L 321 της 23.12.1999, σ. 73

— Απόφαση 2001/224/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, σχετικά με τους μειωμένους συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης και τις απαλλαγές από τους φόρους αυτούς, όσον αφορά ορισμένα πετρελαιοειδή που χρησιμοποιούνται για ειδικούς σκοπούς ([6]).

(2) Οι αποφάσεις 97/425/ΕΚ, 1999/880/ΕΚ και 2001/224/ΕΚ, η απόφαση 93/697/ΕΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1993, με την οποία επιτρέπεται σε ορισμένα κράτη μέλη να εφαρμόσουν ή να συνεχίσουν να εφαρμόζουν σε ορισμένα πετρελαιοειδή όταν χρησιμοποιούνται για συγκεκριμένους σκοπούς, μειωμένους συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης ή απαλλαγές από ειδικούς φόρους κατανάλωσης, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ ([7]), η απόφαση 96/273/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 1996, με την οποία επιτρέπεται σε ορισμένα κράτη μέλη να εφαρμόσουν ή να συνεχίσουν να εφαρμόζουν σε ορισμένα πετρελαιοειδή, όταν χρησιμοποιούνται για συγκεκριμένους σκοπούς, μειώσεις από ειδικούς φόρους κατανάλωσης ή απαλλαγές από ειδικούς φόρους κατανάλωσης, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ ([8]), και η απόφαση 1999/255/ΕΚ του Συμβουλίου, της 30ής Μαρτίου 1999, για την εξουσιοδότηση, σύμφωνα με την οδηγία 92/81/ΕΟΚ, ορισμένων κρατών μελών να εφαρμόσουν και να συνεχίσουν να εφαρμόζουν μειωμένους συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης ή απαλλαγές από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης, σε ορισμένα πετρελαιοειδή, και για την τροποποίηση της απόφασης 97/425/ΕΚ ([9]), επέτρεψαν ανάλογες απαλλαγές όσον αφορά πετρελαιοειδή που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνας στη Σαρδηνία της Ιταλίας (στο εξής «η ιταλική απαλλαγή»).

(3) Οι αποφάσεις 97/425/ΕΚ, 1999/255/ΕΚ, 1999/880/ΕΚ και 2001/224/ΕΚ επέτρεψαν επίσης απαλλαγές όσον αφορά πετρελαιοειδή που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνας στην περιοχή Gardanne της Γαλλίας (στο εξής «η γαλλική απαλλαγή»).

(4) Στην πέμπτη αιτιολογική σκέψη της απόφασης 2001/224/ΕΚ δηλώνεται ότι «η παρούσα απόφαση δεν προδικάζει το αποτέλεσμα ενδεχόμενων διαδικασιών σχετικά με τις στρεβλώσεις της λειτουργίας της ενιαίας αγοράς, οι οποίες μπορεί να κινηθούν, ιδίως σύμφωνα με τα άρθρα 87 και 88 της Συνθήκης. Δεν απαλλάσσει τα κράτη μέλη από την υποχρέωση να κοινοποιούν στην Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 88 της συνθήκης, τις κρατικές ενισχύσεις που τυχόν καθιερώνονται». Η απόφαση 1999/880/ΕΚ επιτρέπει τις απαλλαγές μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2000. Η απόφαση 2001/224/ΕΚ επιτρέπει τις απαλλαγές μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2006.

(5) Η οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας ([10]) κατήργησε την οδηγία 92/82/ΕΟΚ την 31η Δεκεμβρίου 2003. Το άρθρο 2 παράγραφος 4 στοιχείο β) της οδηγίας 2003/96/ΕΚ ορίζει ότι η οδηγία δεν εφαρμόζεται σε ορισμένες χρήσεις της ηλεκτρικής ενέργειας, συγκεκριμένα στη διπλή χρήση των ενεργειακών προϊόντων. Στη δεύτερη περίπτωση του άρθρου 2 παράγραφος 4 στοιχείο β) αναφέρεται ότι η χρήση των ενεργειακών προϊόντων για χημική αναγωγή και στο πλαίσιο ηλεκτρολυτικής και μεταλλουργικής κατεργασίας θεωρείται διπλή χρήση. Κατά συνέπεια, από την 31η Δεκεμβρίου 2003, όταν ετέθη σε εφαρμογή η εν λόγω οδηγία, δεν υπάρχει πλέον ελάχιστος ειδικός φόρος κατανάλωσης για το βαρύ πετρέλαιο που χρησιμοποιείται στην παραγωγή αλουμίνας.

Αλληλογραφία μεταξύ της Επιτροπής και των ενδιαφερόμενων κρατών μελών

(6) Ήδη από το 1970, όταν δεν υπήρχε ακόμη παραγωγή αλουμίνας στην Ιρλανδία, η Irish Industrial Development Authority (η ιρλανδική αρχή βιομηχανικής ανάπτυξης) και η Aughinish Alumina Ltd (στο εξής «Aughinish») εξέτασαν τη δυνατότητα ανάκτησης καταβληθέντων δασμών σε πρώτες ύλες που χρησιμοποιήθηκαν για την παραγωγή αγαθών τα οποία εξήχθηκαν σύμφωνα με την ισχύουσα τότε νομοθεσία. Τα μέρη συμφώνησαν ότι μια τέτοια απαλλαγή θα εφαρμοζόταν στην περίπτωση που η Aughinish θα κατασκεύαζε εργοστάσια στην Ιρλανδία. Το 1975 τέθηκε σε ισχύ μια σημαντική αλλαγή της νομοθεσίας. Η Aughinish άρχισε την υλοποίηση της επένδυσης το 1978 και εργασίες το 1982. Η ιρλανδική απαλλαγή τέθηκε σε ισχύ το 1983.

(7) Με επιστολή της 28ης Ιανουαρίου 1983, η Ιρλανδία ενημέρωσε την Επιτροπή σχετικά με τη δέσμευση που είχε αναλάβει έναντι της Aughinish και τη σχεδιαζόμενη εφαρμογή της. Με επιστολή της 22ας Μαρτίου 1983 η Επιτροπή απάντησε ότι «*εάν η ενίσχυση πρόκειται να τεθεί τώρα σε εφαρμογή, η Επιτροπή θα μπορούσε να θεωρήσει την επιστολή της 28.1.1983 ως κοινοποίηση κατά την έννοια του άρθρου 93 παράγραφος 3 (νυν άρθρο 87 παράγραφος 3) της Συνθήκης*». Με επιστολή της 6ης Μαΐου 1983 η Ιρλανδία επιβεβαίωσε ότι αυτή ήταν όντως η πρόθεσή της. Καμία απόφαση δεν ελήφθη μετά την εν λόγω αλληλογραφία.

(8) Με επιστολές της 29ης Μαΐου 1998 (D/52247) και της 2ας Ιουνίου 1998 (D/52261), η Επιτροπή ζήτησε πληροφορίες από την Ιταλία και τη Γαλλία αντίστοιχα προκειμένου να εξακριβώσει εάν η ιταλική και γαλλική απαλλαγή ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 92 και 93 (νυν άρθρο 87 και 88) της Συνθήκης. Η Επιτροπή επανέλαβε το αίτημά της προς την Ιταλία με επιστολή της 16ης Ιουνίου 1998 (D/52504). Η Ιταλία απήντησε με επιστολή της 20ής Ιουλίου 1998 (που καταχωρήθηκε στις 23 Ιουλίου 1998 με στοιχεία A/35747). Αφού ζήτησε παράταση της προθεσμίας απάντησης με επιστολή της 10ης Ιουλίου 1998 (που καταχωρήθηκε στις 13 Ιουλίου 1998 με στοιχεία A/35402), που χορηγήθηκε με επιστολή της 24ης Ιουλίου 1998 (D/53163), η Γαλλία απήντησε με επιστολή της 7ης Αυγούστου 1998 (που καταχωρήθηκε στις 11 Αυγούστου 1998 με στοιχεία A/36167).

([6]) ΕΕ L 84 της 23.3.2001, σ. 23.
([7]) ΕΕ L 321 της 23.12.1993, σ. 29.
([8]) ΕΕ L 102 της 25.4.1996, σ. 40.
([9]) ΕΕ L 99 της 14.4.1999, σ. 26.
([10]) ΕΕ L 283 της 31.10.2003, σ. 51.

(9) Η Ιρλανδία υπέβαλε τα εκτιμώμενα ποσά της χορηγούμενης ενίσχυσης βάσει της φοροαπαλλαγής για την περίοδο από το 1995 στο πλαίσιο των ετήσιων εκθέσεών της προς την Επιτροπή σχετικά με το σύνολο των χορηγούμενων κρατικών ενισχύσεων και τα ποσά αυτά περιλαμβάνονται στις αντίστοιχες ετήσιες έρευνες για τις κρατικές ενισχύσεις. Η ιρλανδική απαλλαγή αναφέρθηκε επίσης στις κοινοποιήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου σύμφωνα με το άρθρο XVI:1 της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 και το άρθρο 25 της Συμφωνίας για Επιδοτήσεις και Αντισταθμιστικά Μέτρα για τα έτη 1997, 1998, 1999, 2000, 2001/2002 και 2003/2004 ([11]).

(10) Με επιστολές της 17ης Ιουλίου 2000 (D/53854, D/53855 και D/53856), η Επιτροπή ζήτησε από τη Γαλλία, την Ιρλανδία και την Ιταλία αντίστοιχα να κοινοποιήσουν τις απαλλαγές. Η Γαλλία απήντησε με επιστολή της 4ης Σεπτεμβρίου 2000 (που καταχωρήθηκε στις 5 Σεπτεμβρίου 2000 με στοιχεία A/37220). Η Επιτροπή επανέλαβε το αίτημά της προς την Ιρλανδία και την Ιταλία την αίτησή της και ζήτησε από τα εν λόγω κράτη μέλη, καθώς και από τη Γαλλία, συμπληρωματικές πληροφορίες με επιστολές της 27ης Σεπτεμβρίου 2000 (D/54915, D/54911 και D/54914). Η Ιρλανδία απήντησε με επιστολή της 18ης Οκτωβρίου 2000 (που καταχωρήθηκε στις 20 Οκτωβρίου 2000 με στοιχεία A/38674). Η Επιτροπή επανέλαβε το αίτημά της προς την Ιταλία και στη Γαλλία τις αιτήσεις της με επιστολές της 20ής Νοεμβρίου 2000 (D/55707 και D/55708). Η Ιταλία απήντησε με επιστολή της 7ης Δεκεμβρίου 2000 (που καταχωρήθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 2000 με στοιχεία A/40512). Η Γαλλία απήντησε με επιστολή της 8ης Δεκεμβρίου 2000 (που καταχωρήθηκε στις 11 Δεκεμβρίου 2000 με στοιχεία A/40419). Οι υποθέσεις καταχωρήθηκαν με στοιχεία NN22/2001 IR, NN 26/2001 IT και NN23/2001 FR αντίστοιχα.

Οι διαδικασίες σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης

(11) Με τις αποφάσεις C(2001) 3296, C(2001) 3300 και C(2001) 3295, της 30ής Οκτωβρίου 2001, η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης όσον αφορά τις απαλλαγές. Οι εν λόγω αποφάσεις εστάλησαν στην Ιρλανδία, στην Ιταλία και τη Γαλλία με επιστολές της 5ης Νοεμβρίου 2001 (D/291995, D/291999 και D/292000). Οι αποφάσεις δημοσιεύθηκαν στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* στις 2 Φεβρουαρίου 2002 ([12]). Η Επιτροπή έλαβε τις ακόλουθες παρατηρήσεις από τρίτους ενδιαφερόμενους:

α) Από την Aughinish: επιστολή της 26ης Φεβρουαρίου 2002 (καταχωρήθηκε την 1η Μαρτίου 2002 με στοιχεία A/31598) που αναφέρεται σε προγενέστερη επιστολή της 24ης Ιανουαρίου 2002 και σε επιστολές της 1ης Μαρτίου 2002 (που καταχωρήθηκαν την ίδια ημερομηνία με στοιχεία: A/31617, A/31618 και A/31625)·

β) Από την Eurallumina SpA (στο εξής «Eurallumina»), την ιταλική δικαιούχο εταιρεία: επιστολές της 28ης Φεβρουαρίου 2002 (που καταχωρήθηκαν στις 28 Φεβρουαρίου 2002 και 4 Μαρτίου 2002 με στοιχεία A/31559, A/31656 and A/31772 αντίστοιχα)·

γ) Από την Alcan Inc. (στο εξής «Alcan»), τη γαλλική δικαιούχο εταιρεία: επιστολή της 1ης Μαρτίου 2002 (που καταχωρήθηκε στις 4 Μαρτίου 2002 με στοιχεία A/31657)·

δ) Από την European Aluminium Association (στο εξής «EAA»): επιστολή της 26ης Φεβρουαρίου 2002 (που καταχωρήθηκε την 1η Μαρτίου 2002 με στοιχεία A/31598) που αναφέρεται σε προγενέστερη επιστολή της 24ης Ιανουαρίου 2002.

(12) Όλοι οι τρίτοι ενδιαφερόμενοι, με εξαίρεση την Alcan, απέστειλαν τις παρατηρήσεις τους στο πλαίσιο των τριών διαδικασιών. Οι παρατηρήσεις διαβιβάσθηκαν στην Ιρλανδία, στην Ιταλία και στη Γαλλία με επιστολές της 26ης Μαρτίου 2002 (D/51349) και της 9ης Απριλίου 2002 (D/51555 και D/51559).

(13) Αφού ζήτησε παράταση της προθεσμίας για την αποστολή της απάντησής της με φαξ της 1ης Δεκεμβρίου 2001 (που καταχωρήθηκε στις 3 Δεκεμβρίου 2001 με στοιχεία A/39535), η οποία χορηγήθηκε με επιστολή της 7ης Δεκεμβρίου 2001 (D/55104), η Ιρλανδία απέστειλε τις παρατηρήσεις της σχετικά με την απόφαση της Επιτροπής με επιστολή της 8ης Ιανουαρίου 2002 (που καταχωρήθηκε στις 11 Ιανουαρίου 2002 με στοιχεία SG(2002)A/490). Η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες με επιστολή της 18ης Φεβρουαρίου 2002 (D/50686). Αφού ζήτησε παράταση της προθεσμίας για την αποστολή της απάντησής της με φαξ της 19ης Μαρτίου 2002, η Ιρλανδία απήντησε με επιστολή της 26ης Απριλίου 2002 (που καταχωρήθηκε στις 29 Απριλίου 2002 με στοιχεία A/33141).

(14) Αφού ζήτησε παράταση της προθεσμίας για την αποστολή της απάντησής της με επιστολή της 21ης Νοεμβρίου 2001 (που καταχωρήθηκε στις 23 Νοεμβρίου 2001 με στοιχεία A/39207), η οποία χορηγήθηκε με επιστολή της 29ης Νοεμβρίου 2001 (D/54945), η Γαλλία απέστειλε τις παρατηρήσεις της σχετικά με την απόφαση της Επιτροπής με επιστολή της 12ης Φεβρουαρίου 2002 (που καταχωρήθηκε στις 13 Φεβρουαρίου 2002 με στοιχεία A/31100).

(15) Η Ιταλία απέστειλε τις παρατηρήσεις της σχετικά με την απόφαση της Επιτροπής με επιστολή της 6ης Φεβρουαρίου 2002 (που καταχωρήθηκε στις 12 Φεβρουαρίου 2002 με στοιχεία A/31091).

([11]) Τα έγγραφα διατίθενται στη διεύθυνση: www.wto.org Η τελευταία κοινοποίηση έχει ημερομηνία 15 Δεκεμβρίου 2003 με αριθμό αναφοράς 03-6591 και σύμβολο G/SCM/N/95/EEC/Add.8.

([12]) Βλ. υποσημείωση 1.

2. **ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΜΕΤΡΩΝ**

(16) Η αλουμίνα αποτελεί λευκή σκόνη που χρησιμοποιείται κυρίως στα μεταλλουργεία για παραγωγή αλουμινίου. Η αλουμίνα παράγεται από μετάλλευμα βωξίτη με διαδικασία εξευγενισμού, της οποίας η τελευταία φάση συνίσταται σε αποτέφρωση. Περισσότερο από το 90 % της αποτεφρωμένης αλουμίνας χρησιμοποιείται στην τήξη του αλουμινίου. Το υπόλοιπο υφίσταται περαιτέρω επεξεργασία και χρησιμοποιείται σε χημικές εφαρμογές. Σε διάφορες αποφάσεις συγχωνεύσεων ([13]), η Επιτροπή διαπίστωσε ότι υπάρχουν δύο ξεχωριστές αγορές προϊόντος: αλουμίνα για μεταλλουργικές χρήσεις (στο εξής «SGA») και αλουμίνα για χημικές χρήσεις (στο εξής «CGA»). Η CGA αποτελεί προϊόν πολύ μεγαλύτερης προστιθέμενης αξίας απ'ό,τι η SGA. Ενώ η γεωγραφική αγορά για την SGA είναι παγκόσμια, η αγορά για τη CGA δεν είναι ευρύτερη από την Ευρώπη.

(17) Τα μέτρα τα οποία αφορά η παρούσα απόφαση συνίστανται στη χορήγηση πλήρους απαλλαγής από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στο βιομηχανικό βαρύ πετρέλαιο. Η εθνική νομοθεσία προβλέπει τις απαλλαγές για το πετρέλαιο που χρησιμοποιείται για την παραγωγή αλουμίνας σε όλη την επικράτεια των ενδιαφερόμενων κρατών μελών. Ωστόσο, τουλάχιστον μέχρι τη στιγμή που τέθηκε σε εφαρμογή η οδηγία 2003/96/ΕΚ, η Ιρλανδία, η Γαλλία και η Ιταλία έπρεπε να μεριμνούν ώστε το πλεονέκτημα να χορηγείται μόνο στις περιοχές που προσδιορίζονται στις αποφάσεις του Συμβουλίου που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις 1, 2 και 3. Η απόφαση 2001/224/ΕΚ επέτρεπε τις απαλλαγές μέχρι το τέλος του 2006. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη δεν ανέφεραν εάν επιθυμούν να παρατείνουν την απαλλαγή μετά το 2006. Δεδομένου ότι η οδηγία 2003/96/ΕΚ δεν εφαρμόζεται στο βαρύ πετρέλαιο που χρησιμοποιείται για την παραγωγή αλουμίνας, μια τέτοια παράταση δεν θα απαιτούσε την έγκριση του Συμβουλίου. Το 1999 οι συντελεστές των ειδικών φόρων κατανάλωσης που ίσχυαν κανονικά στην Ιρλανδία, στη Γαλλία και στην Ιταλία ήταν 13,45, 16,78 και 46,48 ευρώ ανά τόνο βαρέως πετρελαίου αντίστοιχα, αλλά οι δύο τελευταίοι συντελεστές έχουν εν τω μεταξύ αυξηθεί.

(18) Υπάρχει μόνο ένας παραγωγός αλουμίνας σε κάθε ένα από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

(19) Ο δικαιούχος της ιρλανδικής απαλλαγής είναι η Aughinish. Η εταιρεία είναι εγκατεστημένη στην περιοχή Shannon και ανήκει τώρα στον όμιλο Glencore, διαφοροποιημένο όμιλο με παγκόσμιες δραστηριότητες στους τομείς της εξόρυξης, χύτευσης, εξευγενισμού, επεξεργασίας και εμπορίας μεταλλευμάτων και ορυκτών καθώς και ενεργειακών και γεωργικών προϊόντων. Το φορολογικό έτος 2003 ο κύκλος εργασιών της Glencore ήταν 54 700 εκατ. USD ([14]).

(20) Ο δικαιούχος της ιταλικής απαλλαγής είναι η Eurallumina. Η εταιρεία είναι εγκατεστημένη στη Σαρδηνία. Από το 1997, η Eurallumina αποτελεί συνεταιριστική κοινή επιχείρηση μεταξύ της Comalco Ltd (56,2 %) και της Glencore (43,8 %). Οι πωλήσεις της Comalco υπερβαίνουν τους 820 000 τόνους πρωτογενών προϊόντων αλουμινίου κατ' έτος και ο κύκλος εργασιών της το 2002 ήταν 256 εκατ. USD. Ένα από τα τέσσερα μεταλλουργεία αλουμινίου της εταιρείας βρίσκεται στην Κοινότητα, συγκεκριμένα το μεταλλουργείο Anglesey στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η Comalco αποτελεί θυγατρική κατά 100 % του ομίλου Rio Tinto που αναπτύσσει παγκόσμιες δραστηριότητες στους τομείς της ανεύρεσης, εξόρυξης και επεξεργασίας ορυκτών πόρων ([15]). Το εργοστάσιο στη Σαρδηνία παράγει αλουμίνα για λογαριασμό των μελών της κοινής επιχείρησης, που λαμβάνουν το παραγόμενο προϊόν κατ' αναλογία προς τις μετοχές τους στην κοινοπραξία. Μέρος της παραγόμενης αλουμίνας (περίπου 25 %) χρησιμοποιείται στο γειτονικό μεταλλουργείο αλουμινίου Alcoa του οποίου η Eurallumina αποτελεί το μοναδικό προμηθευτή.

(21) Ο δικαιούχος της γαλλικής απαλλαγής είναι η Alcan, που, το 2003 ανέλαβε την Pechiney, συμπεριλαμβανομένου του εργοστασίου αλουμίνας στην περιοχή Gardanne. Η Alcan αποτελεί το δεύτερο μεγαλύτερο παραγωγό πρωτογενούς αλουμινίου στον κόσμο με κύκλο εργασιών 25 700 εκατ. USD το 2003 ([16]).

(22) Για το έτος 1999 έχουν υποβληθεί τα ακόλουθα αριθμητικά στοιχεία:

	Aughinish	Eurallumina	Pechiney
Αριθμός εργαζομένων	450	450	500
Παραγωγή SGA σε τόνους	1 396 000	897 761	280 000
Παραγωγή CGA σε τόνους	54 000	75 239	280 000
Πωλήσεις αλουμίνας σε εκατ. ευρώ	245	135	128
Ειδικός φόρος κατανάλωσης στο βαρύ πετρέλαιο σε ευρώ ανά τόνο (*)	13,46	46,48	16,78 (**)
(ΦΠΑ που συσσωρεύεται)	(12,5 %)	(10 %)	(19,6 %)
Κατανάλωση βαρέως πετρελαίου σε τόνους	336 000	262 114	32 047
Ποσό ενίσχυσης εκατ. ευρώ	4,5	16,4	0,6

(*) Συγκριτικά, ο ελάχιστος συντελεστής που θεσπίστηκε με την οδηγία 92/82/ΕΟΚ ήταν 13 ευρώ ανά τόνο.
(**) Για βαρύ πετρέλαιο με περιεχόμενο σε θείο κάτω του 2 %.

([13]) Βλ., για παράδειγμα, την απόφαση 2002/174/ΕΚ της Επιτροπής στην υπόθεση COMP/M.1693 — Alcoa/Reynolds (ΕΕ L 58 της 28.2.2002, σ. 25).

([14]) Βλ. www.glencore.com
([15]) Βλ. www.eurallumina.com, www.comalco.com και www.riotinto.com
([16]) Βλ. www.alcan.com

(23) Και οι τρεις εταιρείες είναι εγκατεστημένες σε περιοχές όπου οι επενδύσεις είναι επιλέξιμες για περιφερειακή ενίσχυση: στην Gardanne και στη Shannon οι επενδύσεις είναι επιλέξιμες για ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης, ενώ στη Σαρδηνία οι επενδύσεις είναι επιλέξιμες για ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α). Μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1999 οι επενδύσεις στην περιοχή Shannon ήταν επιλέξιμες για ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) της Συνθήκης.

3. ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 88 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

(24) Στις αποφάσεις της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης, η Επιτροπή εξέφρασε τις αμφιβολίες της όσον αφορά τη συμβατότητα της ενίσχυσης βάσει των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα ([17]), και ιδίως σύμφωνα με τους κανόνες για τις λειτουργικές ενισχύσεις που περιλαμβάνονται στις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές.

(25) Η Επιτροπή εξέφρασε επίσης αμφιβολίες όσον αφορά τη συμβατότητα των ενισχύσεων σύμφωνα με το κοινοτικό πλαίσιο σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος του 1994 ([18]) και του 2001 ([19]).

4. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΡΙΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ

Aughinish

(26) Η Aughinish ισχυρίζεται ότι στην απόφασή του 2001/224/ΕΚ, το Συμβούλιο έλαβε πλήρως υπόψη του τα στοιχεία κρατικής ενίσχυσης και θεώρησε ότι οι απαλλαγές δεν νοθεύουν τον ανταγωνισμό ούτε παρεμβαίνουν στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

(27) Η συνέχιση της απαλλαγής μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006 είναι τόσο δικαιολογημένη όσο και κρίσιμη για την επιβίωσή της.

(28) Η Επιτροπή απέτυχε να ανταποκριθεί σε ουσιώδεις απαιτήσεις που θεσπίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ ([20]).

(29) Το εργοστάσιο αλουμίνας της Aughinish βρίσκεται σε υποανάπτυκτη αγροτική περιοχή. Οι εργασίες του εργοστασίου αντιπροσωπεύουν σημαντικό τμήμα της παραγωγής, της απασχόλησης και των φορολογικών εσόδων της περιοχής. Περισσότερο από το 50 % των μεταφορών που πραγματοποιούνται μέσω της περιοχής έχει άμεση σχέση με την Aughinish. Η εταιρεία εισφέρει σχεδόν το 20 % όλων των φόρων ιδιοκτησίας που εισπράττονται από το Limerick County Council. Σε ετήσια βάση, το εργοστάσιο ξοδεύει 70 εκατ. ευρώ στην Ιρλανδία για αγαθά και υπηρεσίες, εκ των οποίων 70 % σε τοπικό επίπεδο. Το κλείσιμο του εργοστασίου θα ήταν καταστροφικό για την τοπική οικονομία.

(30) Αρχικά, η απαλλαγή είχε θεωρηθεί πρωταρχικής σημασίας από άποψη ανταγωνισμού, δεδομένης της έλλειψης φυσικών πηγών ενέργειας ή εναλλακτικών λύσεων προς το βαρύ πετρέλαιο, όπως το φυσικό αέριο, στην περιοχή. Η Aughinish έχει αρχίσει την κατασκευή δικού της επιτόπιου εργοστασίου συνδυασμένης παραγωγής θερμοηλεκτρικής ενέργειας (CHP), το οποίο θα χρησιμοποιεί φυσικό αέριο ως καύσιμο. Λόγω κυρίως της καθυστέρησης όσον αφορά τη δημιουργία της απαιτούμενης υποδομής για τη μεταφορά αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας, η Aughinish δεν θα διαθέτει άλλη εναλλακτική πηγή ενέργειας εκτός από το βαρύ πετρέλαιο μέχρι το 2006. Χωρίς την απαλλαγή, το εργοστάσιο είναι οικονομικά ασύμφορο και θα πρέπει ενδεχομένως να κλείσει. Χωρίς τις αρχικές εξασφαλίσεις της Ιρλανδίας, η επένδυση δεν θα είχε πραγματοποιηθεί όχι μόνο στην Ιρλανδία, αλλά ούτε και στην Κοινότητα.

(31) Η απαλλαγή κοινοποιήθηκε ως κρατική ενίσχυση το 1983 και χαρακτηρίστηκε υφιστάμενη ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999.

(32) Το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 2001/224/ΕΚ με ομοφωνία βάσει πρότασης της Επιτροπής, επιτρέποντας τις απαλλαγές μέχρι το Δεκέμβριο του 2006.

(33) Η Επιτροπή πρέπει να σεβαστεί τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των δικαιούχων.

(34) Η πρόταση και έκδοση της απόφασης 2001/224/ΕΚ σημαίνει ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο έχουν ήδη εκτιμήσει ότι τα μέτρα είναι αποδεκτά από την άποψη του ανταγωνισμού. Αυτό καθίσταται σαφές από τις αιτιολογικές σκέψεις της απόφασης και το κείμενο του άρθρου 8 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ στο οποίο αυτή βασίζεται.

(35) Δεν υφίσταται νόθευση του ανταγωνισμού. Ακόμη και με την απαλλαγή, η Aughinish είναι σε μειονεκτική θέση όσον αφορά τον ανταγωνισμό με τις αντίστοιχες εταιρείες στην Ευρώπη και στον υπόλοιπο κόσμο. Δεδομένου ότι η εταιρεία παράγει αλουμίνα για μεταλλουργικές χρήσεις, δεν υπάρχει στρέβλωση του ανταγωνισμού όσον αφορά τα εργοστάσια στην Ευρώπη που παράγουν αλουμίνα για χημικές χρήσεις. Επιπλέον, το γερμανικό εργοστάσιο χρησιμοποιεί φυσικό αέριο, για το οποίο ισχύει επίσης απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης όπως και για άλλους βιομηχανικούς καταναλωτές αερίου στη Γερμανία. Επιπλέον, η Aughinish ποτέ δεν θεώρησε ότι ανταγωνίζεται άμεσα άλλους κοινοτικούς παραγωγούς αλουμίνας. Οι κοινοτικοί παραγωγοί ανταγωνίζονται μάλλον παραγωγούς σε άλλα μέρη του κόσμου, ιδίως στην Αυστραλία. Η Ευρώπη δεν έχει τις χαμηλές τιμές αερίου, που υπάρχουν στην Αυστραλία και σε άλλες χώρες. Το πετρέλαιο είναι ακριβότερο στην Κοινότητα, λόγω της απαίτησης για την καύση πετρελαίου χαμηλής περιεκτικότητας σε θείο, συγκεκριμένα κάτω του 3 %. Από την 1η Ιανουαρίου 2003 η χρήση πετρελαίου με 1 % θείο είναι υποχρεωτική, γεγονός που διόγκωσε περαιτέρω τις τιμές τους βαρέως πετρελαίου και τα έξοδα των παραγωγών.

([17]) ΕΕ C 74 της 10.3.1998, σ. 9.
([18]) ΕΕ C 72 της 10.3.1994, σ. 3.
([19]) ΕΕ C 37 της 3.2.2001, σ. 3.
([20]) ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

(36) Η Aughinish επισημαίνει επίσης την ασυνέπεια της Επιτροπής η οποία έχει εγκρίνει παράταση σειράς μειώσεων όσον αφορά το φόρο που θα ήταν ειδάλλως απαιτητός βάσει του γερμανικού οικολογικού φόρου ([21]).

Eurallumina

(37) Η Eurallumina επικαλείται επίσης δικαιολογημένη εμπιστοσύνη και εξηγεί ότι όχι μόνο έχει αναλάβει σειρά δεσμεύσεων αλλά και έχει πραγματοποιήσει επενδύσεις στο εργοστάσιο αλουμίνας της βασιζόμενη στην απόφαση 2001/224/ΕΚ. Συγκεκριμένα, ανέφερε ότι έχουν δοθεί παραγγελίες και έχουν δαπανηθεί ποσά για την εγκατάσταση νέου τροφοδότη αλουμίνας και νέας μονάδας καύσης προκειμένου να επεκταθεί η δεξαμενή για τα αποθέματα των καταλοίπων της διαδικασίας, για τη βελτίωση της μονάδας χώνευσης βωξίτη καθώς και για άλλες λιγότερο σημαντικές εργασίες. Η εταιρεία έχει αναλάβει διάφορες δεσμεύσεις προς την τοπική κοινότητα.

(38) Χωρίς την απαλλαγή, το εργοστάσιο θα ήταν ασύμφορο οικονομικά και θα έπρεπε να κλίσει. Το κλείσιμο του εργοστασίου δεν θα τροποποιούσε ούτε θα βελτίωνε το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, δεδομένου ότι όλα τα άλλα εργοστάσια στην Κοινότητα λειτουργούν με το πλήρες δυναμικό τους.

(39) Στην απόφασή του 2001/224/ΕΚ, το Συμβούλιο έλαβε υπόψη του τα οικονομικά στοιχεία και τον ανταγωνισμό. Οι περιστάσεις δεν έχουν αλλάξει μετά την έκδοση της απόφασης. Η διαδικασία lex specialis βάσει του άρθρου 93 της Συνθήκης υπερισχύει της διαδικασίας lex generalis βάσει των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης.

(40) Εάν το μέτρο επρόκειτο να επανεξεταστεί, θα εθεωρείτο συμβιβάσιμο με το κοινοτικό συμφέρον και τους κανόνες κρατικών ενισχύσεων. Δεν υφίσταται νόθευση του ανταγωνισμού, ούτε επηρεάζεται η λειτουργία της ενιαίας αγοράς. Τα γαλλικά και τα ιρλανδικά εργοστάσια έχουν λάβει ανάλογη απαλλαγή, το γερμανικό εργοστάσιο χρησιμοποιεί φυσικό αέριο το οποίο επίσης απαλλάσσεται από την καταβολή ειδικών φόρων κατανάλωσης και τα εργοστάσια στην Ισπανία και στην Ελλάδα δεν ανταγωνίζονται το εργοστάσιο της Σαρδηνίας σε σημαντικό βαθμό, δεδομένου ότι το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής τους χρησιμοποιείται σε γειτονικό μεταλλουργείο αλουμινίου και το υπόλοιπο συνίσταται κυρίως σε αλουμίνα για χημικές χρήσεις που αποτελεί ξεχωριστή αγορά. Το ελληνικό εργοστάσιο χρησιμοποιεί βωξίτη που εξορύσσεται τοπικά και για το λόγο αυτό δεν πρέπει να υποβληθεί στα έξοδα μεταφοράς των πρώτων υλών. Το ισπανικό εργοστάσιο πωλήθηκε πρόσφατα στην Alcoa και μπορεί να θεωρηθεί λογικά ότι η τιμή αγοράς αντανακλά τους ισχύοντες φορολογικούς συντελεστές. Το εργοστάσιο στο ΗΒ παράγει μόνο αλουμίνα για χημικές χρήσεις.

(41) Ο ιταλικός ειδικός φόρος κατανάλωσης είναι πολύ υψηλός, κατά πολύ υψηλότερος από το εναρμονισμένο επίπεδο και τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης που εφαρμόζονται αλλού στην Κοινότητα.

(42) Η απαλλαγή εν μέρει μόνο εξουδετερώνει τα μειονεκτήματα του εργοστασίου της Σαρδηνίας όσον αφορά τον ανταγωνισμό στη διεθνή αγορά.

(43) Το εργοστάσιο βρίσκεται σε μειονεκτούσα περιοχή στην οποία επιτρέπεται η χορήγηση λειτουργικής ενίσχυσης βάσει του σημείου 4.16 των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα. Λόγω της θέσης της, η Eurallumina δεν έχει πρόσβαση στο μεθάνιο (που αποτελεί το κύριο συστατικό του φυσικού αερίου) και για το λόγο αυτό βασίζεται αναγκαστικά στο βαρύ πετρέλαιο. Επίσης, δεν έχει τη δυνατότητα ταυτόχρονης παραγωγής θερμότητας και ενέργειας, γεγονός που θα μείωνε τα έξοδά της κατά περίπου 10 εκατ. ευρώ το χρόνο. Η ιταλική περιβαλλοντική νομοθεσία, επιπλέον, επιβάλει πρόσθετα έξοδα που ανέρχονται σε 8 περίπου εκατ. ευρώ το χρόνο.

(44) Το εργοστάσιο δημιουργήθηκε με πρωτοβουλία των ιταλικών αρχών και συμμετοχή της Κοινότητας. Αρχικά το εργοστάσιο ελάμβανε δάνεια και ενισχύσεις, όλες εγκεκριμένες, αλλά στη συνέχεια εξελίχθηκε χωρίς να χρειάζεται σημαντικές κρατικές ενισχύσεις ούτε από τις εθνικές αρχές ούτε από την Κοινότητα.

(45) Πρόσφατα πραγματοποιήθηκαν σημαντικές επενδύσεις προκειμένου να τηρηθούν τα πλέον αυστηρά πρότυπα και οι πλέον αυστηρές περιφερειακές προδιαγραφές για το περιβάλλον.

(46) Δεδομένου ότι το γειτονικό εργοστάσιο Alcoa χρησιμοποιεί μόνο την αλουμίνα από την Eurallumina, το κλείσιμο του μεταλλουργείου θα είχε ως αποτέλεσμα και το κλείσιμο του εργοστασίου αλουμινίου, γεγονός που θα οδηγούσε σε απώλεια συνολικά 1 900 θέσεων εργασίας.

Alcan

(47) Η Alcan αναφέρει τη συνολική κατάσταση του ανταγωνισμού και υπενθυμίζει ότι το σκεπτικό της απαλλαγής βασίζεται ουσιαστικά στο χαρακτήρα έντασης ενέργειας της βιομηχανίας.

(48) Οι επενδύσεις έχουν μακροπρόθεσμο χαρακτήρα και χαρακτηρίζονται από μεγάλη ένταση κεφαλαίου και υψηλό κίνδυνο. Για το λόγο αυτό είναι απαραίτητο να υπάρχει ένα σταθερό φορολογικό και νομικό πλαίσιο.

(49) Η Alcan έχει αναλάβει πολυετείς δεσμεύσεις όσον αφορά την εφαρμογή σημαντικού επενδυτικού προγράμματος. Οι συνεχείς προσπάθειες που κατέβαλε προκειμένου να εκσυγχρονίσει τις εγκαταστάσεις της και να προετοιμαστεί για το μέλλον επέτρεψαν τη διατήρηση 500 άμεσων θέσεων εργασίας σε μια οικονομικά ευαίσθητη περιοχή. Η απόφαση 2001/224/ΕΚ ενισχύει τις προσπάθειες του εργοστασίου να διατηρήσει την ανταγωνιστική του θέση. Ανάκληση της απαλλαγής θα εξασθένιζε τις δραστηριότητές του σε σχέση με το παγκόσμιο ανταγωνισμό που είναι ήδη ιδιαίτερα έντονες.

([21]) Απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση Ν 449/2001 — Γερμανία — Οικολογική Φορολογική Μεταρρύθμιση (ΕΕ C 137 της 8.6.2002, σ. 24).

Η European Aluminium Association (Ευρωπαϊκή Ένωση Αλουμινίου)

(50) Η EAA είναι κάθετα αντίθετη σε κάθε ενέργεια που θα επηρέαζε αρνητικά την κοινοτική αγορά αλουμινίου. Τα εργοστάσια αλουμίνας στην Κοινότητα λειτουργούν με το πλήρες δυναμικό τους. Μολονότι συγκαταλέγονται μεταξύ των εργοστασίων με την πλέον αποτελεσματική χρησιμοποίηση ενέργειας στον κόσμο, το κόστος παραγωγής τους είναι υψηλότερο από ότι σε άλλα εργοστάσια αλουμίνας του δυτικού κόσμου. Οι απαλλαγές εν μέρει μόνο αντισταθμίζουν τα μειονεκτήματα των ευρωπαϊκών εργοστασίων σε σύγκριση με τους παγκόσμιους ανταγωνιστές τους όσον αφορά τις πρώτες ύλες, τη μεταφορά, την ενέργεια και τα περιβαλλοντικά πρότυπα. Οι ευρωπαίοι παραγωγοί αλουμίνας δεν καλύπτουν προς το παρόν την εσωτερική ευρωπαϊκή ζήτηση και η ανάκληση των απαλλαγών θα είχε ως αποτέλεσμα να αυξηθούν οι εισαγωγές από άλλα μέρη του κόσμου. Οι ευρωπαίοι παραγωγοί αλουμινίου θα έχουν ως μοναδική δυνατότητα να αγοράζουν αλουμίνα από μη ευρωπαϊκές πηγές, γεγονός το οποίο θα μείωνε την ασφάλεια εφοδιασμού για την πρωτογενή βιομηχανία.

5. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΓΑΛΛΙΑ, ΤΗΝ ΙΡΛΑΝΔΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

Γαλλία

(51) Η Γαλλία ισχυρίζεται ότι η απόφαση κίνησης της διαδικασίας του άρθρου 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης είναι περιττή και στερείται νομικής βάσης. Η φύση και η νομική σημασία των αποφάσεων του Συμβουλίου δεν μπορεί να εξαρτάται από το αν βασίζονται στο τρίτο εδάφιο του άρθρου 82 παράγραφος 2 της Συνθήκης ή στην οδηγία 92/81/ΕΟΚ. Σε κάθε περίπτωση, η Γαλλία θεωρεί ότι η απαλλαγή δε συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

(52) Η Γαλλία θεωρεί σημαντικό το γεγονός ότι δεν έχει υποβληθεί καμία καταγγελία για νόθευση του ανταγωνισμού μολονότι οι απαλλαγές ισχύουν εδώ και τέσσερα χρόνια.

Ιρλανδία

(53) Η Ιρλανδία υπενθυμίζει το ιστορικό της απαλλαγής και επιμένει ότι πρέπει να θεωρηθεί ως υφιστάμενη ενίσχυση. Στις αποφάσεις του Συμβουλίου όπως και στις προτάσεις της Επιτροπής για τις εν λόγω αποφάσεις, λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα στοιχεία ανταγωνισμού. Επιπλέον, μέχρι το 1999 η περιοχή Shannon αποτελούσε μέρος περιοχής στόχου 1. Οι δικαιούχοι θα πρέπει να μπορούν να βασιστούν σε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη.

(54) Το 1992 η ιρλανδική κυβέρνηση ζήτησε την παρέκκλιση από τον ελάχιστο συντελεστή για τον ειδικό φόρο κατανάλωσης με τη δικαιολογία ότι το εργοστάσιο ήταν εγκατεστημένο σε σχετικά υποανάπτυκτη περιοχή και ότι, δεδομένου ότι χρησιμοποιούσε βαρύ πετρέλαιο ως πηγή ενέργειας, δεν ήταν σε θέση να ανταγωνιστεί βιομηχανίες άλλων χωρών που έχουν χαμηλότερους φορολογικούς συντελεστές στα καύσιμα, και ενδεχομένως χρησιμοποιούν φυσικό αέριο ή άλλες πηγές ενέργειας που υπόκεινται σε χαμηλότερους φόρους ή δεν φορολογούνται καθόλου.

(55) Η Ιρλανδία επιβεβαίωσε ότι μια νέα εξέλιξη στην υποδομή παροχής φυσικού αερίου για την περιοχή Shannon θα είχε ολοκληρωθεί μέχρι τον Οκτώβριο του 2002 και ότι προκειμένου να αλλάξει την ενεργειακή πηγή της, η Aughinish σχεδίαζε να επενδύσει σε εργοστάσιο CHP χρησιμοποιώντας την εν λόγω νέα παροχή φυσικού αερίου.

Ιταλία

(56) Η Ιταλία εξήγησε ότι η Eurallumina πληρώνει 300 εκατ. LIT (150 000 ευρώ) ετησίως ώστε να χρησιμοποιεί τις προβλήτες/αποβάθρες και τους ύφαλους στην περιοχή όπου είναι εγκατεστημένη. Η εταιρεία πληρώνει επίσης περίπου 500 εκατ. LIT (250 000 ευρώ) ετησίως με τη μορφή φόρου αποβλήτων (600 LIT ανά τόνο κόκκινης ιλύος). Επιπλέον, από το 1974, οι περιφερειακές αρχές έχουν απαγορεύσει τη διάθεση καταλοίπων στη Μεσόγειο, μια πρακτική που επιτρέπεται ακόμη στη Γαλλία και στην Ελλάδα. Η εν λόγω απαγόρευση αύξησε τα έξοδα της Eurallumina, που ανέρχονται σε 6 000 εκατ. LIT (3 εκατ. ευρώ). Λόγω των αυστηρών ορίων εκπομπών (25 % κάτω του εθνικού ορίου για SOx) η εταιρεία υποχρεώθηκε να επενδύσει σε νέα τεχνολογία αποθείωσης κόστους 44 000 εκατ. LIT (22 εκατ. ευρώ), που συνεπάγεται πρόσθετα λειτουργικά έξοδα ύψους 6 000 εκατ. LIT (3 εκατ. ευρώ), συμπεριλαμβανομένης της απόσβεσης. Παρά τις εν λόγω επενδύσεις, η εταιρεία θα πρέπει ακόμη να πληρώνει 1 100 εκατ. LIT (0,55 εκατ. ευρώ) ετησίως για φόρους εκπομπών.

6. ΕΚΤΙΜΗΣΗ

(57) Δεδομένου ότι μετά τις αποφάσεις της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης, το κοινοτικό πλαίσιο που ισχύει για τη φορολογία ενέργειας έχει τροποποιηθεί ουσιαστικά με την οδηγία 2003/96/ΕΚ, η παρούσα τελική απόφαση περιορίζεται στην περίοδο πριν τη θέση σε ισχύ της οδηγίας 2003/96/ΕΚ, ήτοι την 1η Ιανουαρίου 2004.

6.1. Ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2003

(58) Το άρθρο 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης ορίζει ότι «ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές».

(59) Είναι σαφές ότι οι απαλλαγές χρηματοδοτούνται με κρατικούς πόρους, δεδομένου ότι το κράτος παραιτείται ορισμένων ποσών τα οποία ειδάλλως θα εισέπραττε.

(60) Οι απαλλαγές από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης μειώνουν το κόστος μιας σημαντικής εισροής και κατ' αυτόν τον τρόπο προσκομίζουν πλεονέκτημα στους δικαιούχους, που τοποθετούνται σε ευνοϊκότερη χρηματοοικονομική θέση από τις άλλες επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν πετρελαιοειδή σε άλλους βιομηχανικούς τομείς ή περιοχές.

(61) Στις παρατηρήσεις τους, οι δικαιούχοι και η Γαλλία εξέφρασαν την άποψη ότι οι απαλλαγές δε νοθεύουν τον ανταγωνισμό ούτε επηρεάζουν τη λειτουργία της ενιαίας αγοράς, ιδίως διότι η Κοινότητα αποτελεί καθαρό εισαγωγέα αλουμίνας, επειδή οι κοινοτικοί παραγωγοί αντιμετωπίζουν ανταγωνισμό σε παγκόσμιο επίπεδο και έχουν το μειονέκτημα των υψηλών τιμών ενέργειας, και επειδή η κατάργηση των απαλλαγών δεν θα βελτιώσει την κατάσταση της αγοράς αλουμίνας σε κοινοτικό επίπεδο ενώ θα μειώσει την ασφάλεια εφοδιασμού των πρωτογενών πόρων για την παραγωγή αλουμινίου. Οι ενδιαφερόμενοι ισχυρίζονται ότι η απουσία νόθευσης του ανταγωνισμού επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι κανένας ανταγωνιστής δεν υπέβαλε παρατηρήσεις όσον αφορά την απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης. Όλα αυτά, ωστόσο, δεν μειώνουν την ισχύ της εκτίμησης στην αιτιολογική σκέψη 60. Αντίθετα επιβεβαιώνεται ότι οι μειώσεις του ειδικού φόρου κατανάλωσης είχαν σαφώς ως στόχο να ενισχύσουν την ανταγωνιστικότητα των δικαιούχων έναντι των ανταγωνιστών τους μειώνοντας τα έξοδά τους. Η Επιτροπή παρατηρεί ότι αλουμίνα παράγεται επίσης στην Ελλάδα, στην Ισπανία, στη Γερμανία και στην Ουγγαρία (μολονότι η Ουγγαρία αποτελεί κράτος μέλος μόνο μετά την 1η Μαΐου 2004).

(62) Η αλουμίνα τόσο για μεταλλουργικές όσο και χημικές χρήσεις, αποτελεί αντικείμενο εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών, όπως και το αλουμίνιο, η αγορά του οποίου είναι στενά συνδεδεμένη με την αγορά αλουμίνας. Ως εκ τούτου, η ενίσχυση μπορεί να θεωρηθεί ότι επηρεάζει τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές και νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό, ακόμη και αν σημαντικό μέρος της παραγωγής αλουμίνας καταναλώνεται στα εργοστάσια αλουμινίου που βρίσκονται σε γειτονικές περιοχές.

(63) Μέτρα τα οποία δεν ευνοούν *ορισμένες* επιχειρήσεις δεν εμπίπτουν στον ορισμό κρατικής ενίσχυσης του άρθρου 87 παράγραφος 1, αλλά, επειδή δεν έχουν επιλεκτικό χαρακτήρα πρέπει να θεωρηθούν ως γενικά μέτρα. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τα γενικά μέτρα πρέπει να είναι ουσιαστικά προσβάσιμα για όλες τις εταιρείες σε ισότιμη βάση και η εμβέλειά τους δεν πρέπει να μειώνεται εκ των πραγμάτων, λόγω, για παράδειγμα, της διακριτικής εξουσίας του κράτους όσον αφορά τη χορηγήσή τους, ή λόγω άλλων παραγόντων που περιορίζουν το πρακτικό αποτέλεσμά τους. Η Επιτροπή εξήγησε την έννοια των γενικών μέτρων, μεταξύ άλλων, σε έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής, το οποίο εξετάστηκε στη συνεδρίαση της ομάδας εργασίας του Συμβουλίου στις 14 Νοεμβρίου 2002. Το έγγραφο εργασίας διευκρινίζει περαιτέρω υπό ποιους όρους οι ενισχύσεις με τη μορφή φορολογικών μέτρων μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Τα πρακτικά της συνεδρίασης του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, όταν εγκρίθηκε η οδηγία 2003/96/ΕΚ, αναφέρουν ρητά τις διευκρινίσεις που εξετάσθηκαν κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης της ομάδας εργασίας του Συμβουλίου, στις 14 Νοεμβρίου 2002. Ωστόσο, στην προκειμένη περίπτωση, οι απαλλαγές ισχύουν μόνο για εταιρείες που παράγουν αλουμίνα και στην πράξη, σε κάθε κράτος μέλος υπάρχει μόνο μια εταιρεία που ευνοείται από την εξεταζόμενη απαλλαγή: η Aughinish στην περιοχή Shannon, η Eurallumina στη Σαρδηνία και η Alcan στη Gardanne. Στο βαθμό που οι αποφάσεις του Συμβουλίου είναι δεσμευτικές, οι απαλλαγές ήταν περιφερειακά επιλεκτικές, διότι οι εν λόγω αποφάσεις επέτρεπαν μόνο απαλλαγές σε ορισμένες περιοχές και οι ενδεχόμενοι επενδυτές που θα ενδιαφέρονταν να πραγματοποιήσουν επενδύσεις στην παραγωγή αλουμίνας σε άλλες περιοχές δεν μπορούσαν να είναι σίγουροι ότι θα τύχουν ανάλογης μεταχείρισης. Η επιλογή των περιοχών δεν έχει καμια σχέση με την εσωτερική λογική των εθνικών φορολογικών συστημάτων.

(64) Πριν τεθεί σε ισχύ η οδηγία 2003/96/ΕΚ το κοινοτικό δίκαιο απαιτούσε από τα κράτη μέλη, καταρχήν, να επιβάλουν ειδικούς φόρους κατανάλωσης στα πετρελαιοειδή, ούτως ώστε ειδικές απαλλαγές, περιορισμένες σε μια συγκεκριμένη παραγωγή και σε συγκεκριμένες περιοχές, να μην μπορούν να θεωρηθούν ως δικαιολογημένες από τη φύση και το γενικό καθεστώς του συστήματος. Τα επιχειρήματα με τα οποία η Ιρλανδία, η Γαλλία και η Ιταλία υπερασπίζουν την απαλλαγή μόνο για την παραγωγή αλουμίνας απορρέουν από τις περιστάσεις στις σχετικές αγορές και στην παραγωγή αλουμίνας στις συγκεκριμένες ενδιαφερόμενες περιοχές. Τα εν λόγω επιχειρήματα δεν απορρέουν από τη φύση και τη λογική των αντίστοιχων εγχώριων φορολογικών συστημάτων, δεδομένου ότι τα εν λόγω συστήματα όφειλαν να συμμορφωθούν προς τις απαιτήσεις του κοινοτικού δικαίου. Κατά συνέπεια, τα μέτρα που χορηγήθηκαν πριν τεθεί σε ισχύ η οδηγία 2003/96/ΕΚ δεν δικαιολογούνται από τη φύση και το γενικό καθεστώς του συστήματος και συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1.

6.2. **Νέα και όχι υφιστάμενη ενίσχυση**

(65) Η ενίσχυση που χορηγείται από τη Γαλλία και την Ιταλία δεν συνιστά υφιστάμενη ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 και η ενίσχυση που χορηγείται από την Ιρλανδία συνιστά υφιστάμενη ενίσχυση μόνο σε περιορισμένο βαθμό. Καταρχήν, τα μέτρα ενίσχυσης δεν υφίσταντο πριν να τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη στα εν λόγω κράτη μέλη. Αυτό είναι απόλυτα σαφές στην περίπτωση της Γαλλίας και της Ιταλίας. Όσον αφορά την Ιρλανδία, η ενίσχυση δεν χορηγείτο πριν την προσχώρηση. Το 1970, η Industrial Development Authority (IDA) έγραφε στην Alcan ότι η ισχύουσα τότε ιρλανδική νομοθεσία προέβλεπε «*(a) φοροαπαλλαγή των εισαγωγών λειτουργικών προμηθειών και (β) απαλλαγή από τον εγχώριο φόρο για πρώτες ύλες για επεξεργασία και εξαγωγές*». Στην επιστολή αναφερόταν περαιτέρω ότι (η υπογράμμιση έχει προστεθεί) «*μολονότι <u>δεν μπορώ να αναλάβω επίσημη δέσμευση</u> ότι δεν θα υπάρξει αλλαγή στη νομοθεσία είμαι πεπεισμένος ότι, δεδομένης της ζωτικής σημασίας των εξαγωγών για την ιρλανδική οικονομία, δεν υπάρχει η πιθανότητα να αλλάξει η νομοθεσία στο άμεσο μέλλον σε βάρος του σχεδίου Alcan*». Η IDA συνεχίζει υπογραμμίζοντας τη φήμη της ιρλανδικής κυβέρνησης από την άποψη αυτή. Μια ανάλογη διατύπωση δεν θα πρέπει να συγχέεται με δεσμευτικές υποσχέσεις. Περαιτέρω διαβεβαιώσεις δόθηκαν σε επιστολή της 14ης Ιανουαρίου 1974, δηλαδή μετά

την προσχώρηση της Ιρλανδίας. Ωστόσο, τα φορολογικά πλεονεκτήματα που ίσχυαν το 1970 τροποποιήθηκαν ουσιαστικά ή ακόμη και καταργήθηκαν μετά την προσχώρηση, και το 1980 ήταν υποχρεωτική η πληρωμή ελάχιστου ποσού 1,53 ΙΕΡ ανά εκατόλιτρο βαρέως πετρελαίου που χρησιμοποιείται για άλλες χρήσεις εκτός από καύσιμο κινητήρων αυτοκίνητων οχημάτων. Η τρέχουσα απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στο βαρύ πετρέλαιο που χρησιμοποιείται για την κατασκευή αλουμίνας, η οποία διαφέρει ουσιαστικά όσον αφορά τη φύση, τη μορφή και το πεδίο εφαρμογής της από τη νομοθεσία που ίσχυε το 1970, καθιερώθηκε μόνο με διάταγμα της 12ης Μαΐου 1983 και εφαρμόζεται στο πετρέλαιο που εισάγεται ή παραδίδεται από διυλιστήριο ή αποθήκη τελωνειακής αποταμίευσης από τις 13 Μαΐου 1983 και εξής. Ως εκ τούτου, η εν λόγω απαλλαγή καθιερώθηκε μετά την ημερομηνία από την οποία άρχισε να ισχύει η Συνθήκη στην Ιρλανδία. Επιπλέον, στην επιστολή της 6ης Μαΐου 1983, η Ιρλανδία αποδέχεται τα επιχειρήματα της Επιτροπής ότι η ενίσχυση έπρεπε να κοινοποιηθεί.

(66) Δεύτερο, ούτε η Επιτροπή ούτε το Συμβούλιο επέτρεψαν ποτέ τα μέτρα σύμφωνα με τους κανόνες κρατικών ενισχύσεων.

(67) Τρίτο, η ενίσχυση δεν μπορεί να επιτραπεί σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999. Η Γαλλία και η Ιταλία δεν κοινοποίησαν ποτέ τα μέτρα. Στην επιστολή της 6ης Μαΐου 1983 η Ιρλανδία επιβεβαιώνει ότι η ενίσχυση είχε μόλις τεθεί σε εφαρμογή και ότι η επιστολή της προς την Επιτροπή θα μπορούσε να θεωρηθεί ως κοινοποίηση για τους σκοπούς του άρθρου 93 παράγραφος 3 (νυν άρθρο 88 παράγραφος 3) της Συνθήκης. Ωστόσο, η Ιρλανδία ποτέ δεν απέστειλε επίσημη ανακοίνωση ειδοποιώντας προηγουμένως την Επιτροπή σχετικά με την πρόθεσή της να εφαρμόσει το μέτρο ενίσχυσης όπως προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999. Αντίθετα, η Ιρλανδία έθεσε σε εφαρμογή το μέτρο μόλις μια εβδομάδα μετά την επιστολή της 6ης Μαΐου 1983 με την οποία ζήτησε από την Επιτροπή να θεωρήσει την ενίσχυση ως κοινοποιηθείσα. Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή είναι της άποψης ότι η ενίσχυση πρέπει να θεωρηθεί ως παράνομη κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999. Η γαλλική και ιταλική ενίσχυση επίσης τέθηκαν σε εφαρμογή χωρίς την προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής κατά παράβαση του άρθρου 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επικαλεσθούν τους κανόνες που περιλαμβάνονται στο άρθρο 4 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 όσον αφορά ενίσχυση αυτού του είδους. Μολονότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 659/1999 τέθηκε σε ισχύ μόλις το 1999, ανάλογοι κανόνες ίσχυαν ήδη πριν την εν λόγω ημερομηνία σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου ([22]).

(68) Τέταρτο, η ενίσχυση μπορεί εν μέρει μόνο να θεωρηθεί ως υφιστάμενη σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999. Το εν λόγω άρθρο θέτει δεκαετή προθεσμία παραγραφής στις εξουσίες της Επιτροπής για ανάκτηση της ενίσχυσης. Η προθεσμία αυτή αρχίζει να προσμετράται από την ημέρα χορήγησης της παράνομης ενίσχυσης. Στην περίπτωση της Ιταλίας και της Γαλλίας η περίοδος αυτή διακόπηκε με τις επιστολές της 29ης Μαΐου 1998 και της 2ας Ιουνίου 1998 ([23]). Στην περίπτωση της Ιρλανδίας η περίοδος παραγραφής διακόπηκε με την επιστολή της 17ης Ιουλίου 2000. Αυτό σημαίνει ότι μόνο η ιρλανδική απαλλαγή μπορεί να θεωρηθεί ως υφιστάμενη ενίσχυση για την περίοδο πριν την 17η Ιουλίου 1990.

(69) Τέλος, το άρθρο 1 στοιχείο β) περίπτωση ν) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 δεν ισχύει στην προκειμένη περίπτωση.

(70) Ως εκ τούτου, καμία από τις καταστάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 δεν ισχύουν όσον αφορά τις γαλλικές και ιταλικές απαλλαγές και οι ενισχύσεις αυτές πρέπει να θεωρηθούν νέες. Η ιρλανδική ενίσχυση πρέπει να θεωρηθεί νέα μόνο από την 17η Ιουλίου 1990. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή έχει την υποχρέωση και την αρμοδιότητα να εκτιμήσει το συμβατό της νέας ενίσχυσης με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 88 της Συνθήκης. Ούτε οι αποφάσεις του Συμβουλίου που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις 1, 2 και 3, ούτε οι οδηγίες 92/81/ΕΟΚ και 2003/96/ΕΚ, δεν μειώνουν την εν λόγω υποχρέωση και αρμοδιότητα. Οι συγκεκριμένες νομικές πράξεις δεν προδικάζουν την εκτίμηση του συμβατού βάσει των κριτηρίων που θεσπίζονται στο άρθρο 87 παράγραφοι 2 και 3 της Συνθήκης.

6.3. **Συμβιβάσιμο της νέας ενίσχυσης που χορηγήθηκε μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2003**

6.3.1. *Συμβιβάσιμο δυνάμει των κανόνων για τις ενισχύσεις υπέρ της προστασίας του περιβάλλοντος*

(71) Η Επιτροπή εξέτασε εάν οι νέες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την Ιρλανδία, τη Γαλλία και την Ιταλία μπορούν να εξαιρεθούν από την απαγόρευση των κρατικών ενισχύσεων που προβλέπει το άρθρο 87 παράγραφος 1, ιδίως δυνάμει των κανόνων για τις ενισχύσεις υπέρ της προστασίας του περιβάλλοντος. Η ενίσχυση που χορηγήθηκε μετά την 3η Φεβρουαρίου 2001 πρέπει να εκτιμηθεί δυνάμει του πλαισίου του 2001 σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος, σύμφωνα με το σημείο 82α του εν λόγω πλαισίου. Η ενίσχυση που χορηγήθηκε από τις 10η Μαρτίου 1994 έως τις 3 Φεβρουαρίου 2001 πρέπει να εκτιμηθεί δυνάμει των κανόνων του 1994 για τις κρατικές ενισχύσεις υπέρ της προστασίας του περιβάλλοντος. Όσον αφορά την περίοδο πριν από την 10η Μαρτίου 1994, εφαρμόζεται η πρακτική της Επιτροπής, η οποία έχει σε μεγάλο βαθμό κωδικοποιηθεί στο πλαίσιο των εν λόγω κανόνων.

([22]) Βλ. Υπόθεση 120/73 Lorenz [1973] Συλλογή 1471 και Υπόθεση C-99/98 Austria κατά Επιτροπής [2001] Συλλογή I-1101.

([23]) Βλέπε απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2005 στην υπόθεση C-276/03 P Scott κατά *Επιτροπής, δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί.*

(72) Στο τμήμα 3.4 των κοινοτικών κανόνων του 1994 για τις κρατικές ενισχύσεις υπέρ της προστασίας του περιβάλλοντος διευκρινίζεται ότι λειτουργικές ενισχύσεις μπορούν να επιτραπούν μόνο κατ' εξαίρεση, εφόσον αντισταθμίζουν το πρόσθετο κόστος παραγωγής σε σχέση με το κλασσικό κόστος. Επιπλέον, «*η προσωρινή απαλλαγή από νέους περιβαλλοντικούς φόρους θα εγκρίνεται όταν χρειάζεται για να αντισταθμιστούν απώλειες στην ανταγωνιστικότητα, ιδίως σε διεθνές επίπεδο. Άλλος συντελεστής που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη είναι το τι πρέπει να πράξουν οι επιχειρήσεις σε αντάλλαγμα για να μειωθεί η ρύπανση*». Κατά πρώτο λόγο, οι ενισχύσεις δεν περιορίστηκαν στο πρόσθετο κόστος παραγωγής. Κατά δεύτερο λόγο, δεν ήταν προσωρινές ούτε μειώθηκαν προοδευτικά. Επιπλέον, οι εξαιρέσεις δεν είχαν συνδεθεί άμεσα με άλλες ενέργειες των δικαιούχων που συνιστούσαν κίνητρο για μείωση της ρύπανσης και ιδίως της κατανάλωσης ενέργειας. Συνεπώς συνάγεται ότι η ενίσχυση δεν μπορεί να κριθεί συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά ούτε βάσει των κανόνων του 1994 ούτε βάσει της πρακτικής που εφάρμοζε η Επιτροπή πριν από τη 10η Μαρτίου 1994.

(73) Όσον αφορά την περίοδο μετά την 3η Φεβρουαρίου 2001, το τμήμα Ε.3.2, σημεία 47-52, του κοινοτικού πλαισίου του 2001 σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος, περιλαμβάνει τις διατάξεις που ισχύουν για όλες τις ενισχύσεις λειτουργίας υπό μορφή φορολογικών εκπτώσεων και απαλλαγών. Αρχικά ο ειδικός φόρος κατανάλωσης επί των πετρελαιοειδών δεν είχε επιλεγεί ως μέσο άσκησης περιβαλλοντικής πολιτικής. Ωστόσο, μια εισφορά θα μπορούσε να θεωρηθεί περιβαλλοντική όταν η φορολογική της βάση έχει σαφώς αρνητική επίδραση επί του περιβάλλοντος ([24]). Δεδομένου ότι η χρήση των πετρελαιοειδών έχει σαφώς αρνητική επίδραση επί του περιβάλλοντος, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης επί των πετρελαιοειδών μπορεί να θεωρηθεί ως περιβαλλοντικός φόρος.

(74) Στα τρία κράτη μέλη στα οποία απευθύνεται η παρούσα απόφαση, οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης επί των πετρελαιοειδών υπήρχε πριν τη θέσπιση των εν λόγω απαλλαγών και πρέπει συνεπώς να θεωρηθούν ως υφιστάμενοι φόροι κατά την έννοια του σημείου 51.2 του πλαισίου του 2001 σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος. Ωστόσο, οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης έχουν αξιοσημείωτα θετικές συνέπειες στην προστασία του περιβάλλοντος κατά την έννοια του σημείου 51.2(α) καθώς συνιστούν σημαντικό κίνητρο για τους παραγωγούς να μειώσουν την κατανάλωσή τους σε πετρελαιοειδή. Οι εν λόγω ειδικοί φόροι κατανάλωσης δεν είχαν ενδεχομένως εξ αρχής σαφή περιβαλλοντικό στόχο και οι απαλλαγές αποφασίστηκαν πολλά έτη αργότερα, ιδίως στην περίπτωση της Ιρλανδίας και της Ιταλίας, ενώ αναμφισβήτητα αποφασίστηκαν και στα τρία κράτη μέλη αρκετό χρόνο πριν τεθεί σε εφαρμογή το πλαίσιο σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος. Συνεπώς, για την περίπτωσή τους μπορεί να θεωρηθεί ότι είχαν αποφασιστεί κατά τη στιγμή της έγκρισης του ειδικού φόρου κατανάλωσης. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με το σημείο 51.2 του πλαισίου, οι διατάξεις που αναφέρονται στο σημείο 51.1 μπορούν να εφαρμοστούν στις απαλλαγές που εξετάζονται στην παρούσα απόφαση.

([24]) Ανακοίνωση για τους περιβαλλοντικούς φόρους και επιβαρύνσεις στην ενιαία αγορά [COM(97) 9 τελικό της 26.3.1997].

(75) Οι δικαιούχες επιχειρήσεις ανέφεραν στα σχόλιά τους ότι ανέλαβαν σημαντικές περιβαλλοντικές επενδύσεις σε αντιστάθμιση των απαλλαγών. Ωστόσο, δεν υπάρχουν στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι οι δικαιούχες επιχειρήσεις συνήψαν συμφωνίες με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη με τις οποίες δεσμεύθηκαν να επιτύχουν συγκεκριμένους στόχους προστασίας του περιβάλλοντος κατά τη διάρκεια της περιόδου κατά την οποία εφαρμόστηκαν οι απαλλαγές. Ούτε εξάλλου οι απαλλαγές από την καταβολή του φόρου υπόκειντο σε όρους που θα διασφάλιζαν τις ίδιες επιπτώσεις με τις εν λόγω συμφωνίες και δεσμεύσεις. Επιπλέον φαίνεται ότι οι επενδύσεις στην προστασία του περιβάλλοντος δεν προχώρησαν πέρα από το αναγκαίο για τη συμμόρφωση με τη σχετική νομοθεσία ή πέρα από εφικτές και οικονομικές, από εμπορικής απόψεως, λύσεις. Κατά συνέπεια, δεν πληρούνται οι όροι για την εφαρμογή του σημείου 51.1(α) του πλαισίου του 2001 σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος και στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται μόνο οι διατάξεις του σημείου 51.1.(β).

(76) Όσον αφορά την περίοδο μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2003, οι απαλλαγές αφορούσαν κοινοτικό φόρο και συγκεκριμένα φόρο που εναρμονίστηκε με βάση την οδηγία 92/82/ΕΟΚ. Συνεπώς, εφαρμόζεται το σημείο 51.1.(β), πρώτο εδάφιο, του πλαισίου του 2001 σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, μπορεί να εγκριθεί μείωση όταν το ποσό που πραγματικά καταβάλλουν οι επιχειρήσεις μετά τη μείωση παραμένει υψηλότερο του ελάχιστου κοινοτικού. Ωστόσο, και στις τρεις περιπτώσεις επρόκειτο για πλήρεις απαλλαγές. Λαμβάνοντας υπόψη τη θετική περιβαλλοντική επίπτωση του φόρου που αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 73 της παρούσας απόφασης, θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά μόνο στο βαθμό που έχει απαιτηθεί από τους δικαιούχους να καταβάλουν συντελεστή υψηλότερο από τον ελάχιστο κοινοτικό συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης που ορίζεται από την οδηγία 92/82/ΕΟΚ, και ο οποίος για την εξεταζόμενη περίοδο ανερχόταν σε 13 ευρώ ανά 1 000 kg. Συνεπώς, μόνο η απαλλαγή από φόρο που υπερβαίνει το συντελεστή των 13,01 ευρώ μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμη, ενώ η απαλλαγή μέχρι συντελεστή 13,01 ευρώ συνιστά μη συμβιβάσιμη ενίσχυση.

(77) Σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της Aughinish, η εκτίμηση αυτή δεν έρχεται σε αντίφαση με την απόφαση της Επιτροπής για τον γερμανικό οικολογικό φόρο ([25]), υπόθεση στην οποία η Επιτροπή εφάρμοσε τα ίδια κριτήρια του πλαισίου του 2001 όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος, το οποίο εφάρμοσε και στην εξεταζόμενη υπόθεση. Τα επιχειρήματα που προέβαλαν τα κράτη μέλη, οι δικαιούχοι και η ΕΑΑ κατά τη διάρκεια της επίσημης διαδικασίας, και ιδίως εκείνα σύμφωνα με τα οποία δεν υπήρξε στρέβλωση του ανταγωνισμού, παραβλέπουν την ύπαρξη συναλλαγών στους τομείς της αλουμίνας και του αλουμινίου και δεν επηρεάζουν καθόλου το εν λόγω συμπέρασμα το οποίο έχει βασισθεί στο πλαίσιο σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος.

([25]) Βλ. υποσημείωση 21.

6.3.2. *Συμβιβάσιμο των νέων ενισχύσεων δυνάμει του άρθρου 87(3)(α) της Συνθήκης*

(78) Όσον αφορά την παρέκκλιση που προβλέπει το άρθρο 87(3)(α) της Συνθήκης η οποία αφορά την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης περιοχών στις οποίες το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό ή στις οποίες επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση, η Επιτροπή επισημαίνει ότι για το τελευταίο μέρος της περιόδου για την οποία εγκρίθηκαν οι απαλλαγές, εφαρμόζονται οι κατευθυντήριες γραμμές του 1998 για τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα. Το σημείο 4.15 των εν λόγω κατευθυντηρίων γραμμών προβλέπει ότι κατ' εξαίρεση μπορούν να χορηγηθούν περιφερειακές ενισχύσεις σε περιοχές δικαιούχες της παρέκκλισης του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο α), υπό τον όρο ότι δικαιολογούνται από τη συμβολή τους στην περιφερειακή ανάπτυξη και το χαρακτήρα τους ενώ το ύψος τους πρέπει να είναι ανάλογο προς τα προβλήματα που καλούνται να αντιμετωπίσουν. Τα κράτη μέλη οφείλουν να παράσχουν στοιχεία που να αποδεικνύουν την ύπαρξη και τη σημασία των προβλημάτων αυτών. Σύμφωνα με το σημείο 4.17 των εν λόγω κατευθυντηρίων γραμμών, οι λειτουργικές ενισχύσεις πρέπει να χορηγούνται για περιορισμένο χρονικό διάστημα και να μειώνονται προοδευτικά. Στην εξεταζόμενη περίπτωση δεν πληρούνται οι εν λόγω όροι.

(79) Η Gardanne δεν είναι περιοχή στην οποία μπορεί να εφαρμοστεί η παρέκκλιση του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) και συνεπώς η παρέκκλιση αυτή δεν μπορεί να εφαρμοστεί για την γαλλική απαλλαγή. Η Σαρδηνία είναι περιοχή όπου δύναται να εφαρμοστεί η παρέκκλιση του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α). Η περιοχή Shannon ήταν περιοχή όπου μπορούσε να εφαρμοστεί η παρέκκλιση του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο α) μόνο μέχρι την αναθεώρηση του περιφερειακού χάρτη το 1999. Ως μεταβατικό μέτρο, οι λειτουργικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα στην εν λόγω περιοχή θα μπορούσαν κατ' εξαίρεση να γίνουν δεκτές μέχρι το τέλος του 2001.

(80) Στις αποφάσεις με τις οποίες η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης ([26]), η Επιτροπή διατύπωσε αμφιβολίες σχετικά με το εάν θα μπορεί να θεωρηθεί ότι οι ενισχύσεις συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά το άρθρο 87 παράγραφος 3 εδάφιο α) της Συνθήκης. Οι ιταλικές και ιρλανδικές αρχές δεν παρουσίασαν κανένα στοιχείο για να εξαλείψουν τις εν λόγω αμφιβολίες. Δεν απέδειξαν την ύπαρξη ιδιαίτερων προβλημάτων ούτε υπέβαλαν στοιχεία που να αποδεικνύουν τη σημασία τους ούτως ώστε να δικαιολογήσουν τη χορήγηση της λειτουργικής ενίσχυσης. Ειδικότερα, οι υψηλές τιμές στον τομέα της ενέργειας και ο ανταγωνισμός λόγω εισαγωγών από τρίτες χώρες, δεν έχουν περιφερειακό χαρακτήρα. Ακόμη και αν η διαθεσιμότητα φυσικού αερίου συνιστούσε ειδικό περιφερειακό πρόβλημα των εν λόγω περιοχών, το οποίο δεν έχει αποδειχθεί, η Ιρλανδία και η Ιταλία δεν υπέβαλαν στοιχεία που να αποδεικνύουν τη σημασία του εν λόγω προβλήματος ώστε να δικαιολογηθεί το επίπεδο της ενίσχυσης. Η ιταλική νομοθεσία, η οποία σύμφωνα με την Eurallumina συνεπάγεται πρόσθετες δαπάνες, ενδέχεται εν μέρει να έχει περιφερειακό χαρακτήρα καθώς η Σαρδηνία έχει κηρυχθεί περιοχή υψηλού κινδύνου περιβαλλοντικής κρίσης αλλά, σε γενικές γραμμές, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ιδιαίτερο πρόβλημα για την εν λόγω περιοχή. Εν πάση περιπτώσει, διαπιστώνεται ότι οι εξαιρέσεις στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν είναι ούτε περιορισμένες χρονικά ούτε μειώνονται σταδιακά όπως απαιτούν οι κατευθυντήριες γραμμές. Συνεπώς, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι οι ενισχύσεις συμβιβάζονται με την κοινή αγορά βάσει του επιχειρήματος ότι προωθούν την οικονομική ανάπτυξη ορισμένων περιοχών.

(81) Όσον αφορά την περίοδο πριν τεθούν σε εφαρμογή οι κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα, μπορούν να διατυπωθούν οι ίδιες παρατηρήσεις. Πρέπει ιδίως να επισημανθεί ειδικότερα ότι η Ιρλανδία διατύπωσε γραπτώς το 1983 ότι θα φρόντιζε για την πλήρη τήρηση των ορίων που καθορίζονται στις αρχές συντονισμού των καθεστώτων περιφερειακών ενισχύσεων του 1978 ([27]). Είναι σαφές ότι οι κανόνες που προβλέπονται στο εν λόγω έγγραφο δεν μπορούν να αιτιολογήσουν τη συνεχή χορήγηση της ενίσχυσης μέχρι τη δεκαετία του '90 και η Ιρλανδία δεν υπέβαλε εκθέσεις παρακολούθησης από τις οποίες να προκύπτει ότι η ενίσχυση παρέμεινε σε επίπεδο χαμηλότερο των εντάσεων ενίσχυσης που εφαρμόζονταν το αντίστοιχο χρονικό διάστημα. Οι εν λόγω κανόνες επιβεβαιώνουν, εξάλλου, την αρνητική θέση της Επιτροπής όσον αφορά το συμβιβάσιμο της λειτουργικής ενίσχυσης με την κοινή αγορά. Επιπλέον, όταν η Επιτροπή εξέδωσε τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα το 1998, κάλεσε επίσης τα κράτη μέλη να προβούν στις δέουσες ενέργειες ώστε τα μέτρα τους να είναι σύμφωνα με τους νέους κανόνες και ζήτησε από αυτά να υποβάλλουν κατάλογο όλων των μέτρων που θα συνέχιζαν να εφαρμόζονται. Κανένα από τα μέτρα στα οποία αναφέρεται η παρούσα απόφαση δεν έχει περιληφθεί σε τέτοιους καταλόγους.

6.3.3. *Συμβιβάσιμο των νέων ενισχύσεων με άλλες διατάξεις*

(82) Η Επιτροπή εξέτασε εάν μπορούσαν να εφαρμοστούν στις νέες ενισχύσεις οι παρεκκλίσεις δυνάμει του άρθρου 87 παράγραφοι 2 και 3 της Συνθήκης.

(83) Οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 2 της Συνθήκης θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν ως βάση για να αιτιολογηθεί το συμβιβάσιμο της ενίσχυσης με την κοινή αγορά. Ωστόσο, η ενίσχυση δεν έχει κοινωνικό χαρακτήρα και δεν χορηγείται σε μεμονωμένους καταναλωτές, δεν αποκαθιστά τις ζημίες που έχουν προκληθεί από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα και δεν είναι αναγκαία για την αντιστάθμιση των οικονομικών μειονεκτημάτων που έχουν προκληθεί από τη διαίρεση της Γερμανίας. Συνεπώς το άρθρο 87 παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση αυτή.

(84) Οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 σημεία β) και δ) της Συνθήκης, οι οποίες αφορούν σχέδια κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή για την άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας κράτους μέλους και την προώθηση του πολιτισμού και της διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς, προφανώς δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση αυτή. Η Ιρλανδία, η Ιταλία και η Γαλλία δεν επεδίωξαν εξάλλου να αιτιολογήσουν τις ενισχύσεις με βάση κάποια από τις εν λόγω διατάξεις.

([26]) Βλ. υποσημείωση 1.

([27]) ΕΕ C 31 της 3.2.1979.

(85) Όσον αφορά το πρώτο μέρος της παρέκκλισης που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 σημείο γ) της Συνθήκης, και συγκεκριμένα τις ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, οι εξεταζόμενες ενισχύσεις δεν έχουν ως στόχο την έρευνα και την ανάπτυξη, τις επενδύσεις από μικρομεσαίες επιχειρήσεις ή για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση των δικαιούχων επιχειρήσεων, ούτε κανένα άλλο στόχο που να αιτιολογεί την εφαρμογή της διάταξης αυτής και να επιτρέπει στην Επιτροπή να κηρύξει την ενίσχυση συμβιβάσιμη. Το δεύτερο μέρος του άρθρου 87 παράγραφος 3 σημείο γ) το οποίο αφορά τις ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών περιοχών, μπορεί να εφαρμοστεί για την Gardanne, αλλά δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη τη χορήγηση λειτουργικών ενισχύσεων (βλ. σημείο 4.15 των κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα).

(86) Δεδομένου ότι δεν υπάρχουν άλλοι λόγοι για να θεωρηθούν οι ενισχύσεις συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά, μπορεί να χαρακτηρισθεί ως συμβιβάσιμο μόνο το μέρος της εν λόγω ενίσχυσης που είναι σύμφωνο με τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις υπέρ της προστασίας του περιβάλλοντος που προσδιορίζονται στην αιτιολογική σκέψη 76.

6.4. **Προκαταρκτική εκτίμηση των μέτρων για την περίοδο μέχρι την 1.1.2004**

(87) Από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της οδηγίας 2003/96/ΕΚ, την 1η Ιανουαρίου 2004, οι διπλές χρήσεις, οι όχι ως καύσιμα χρήσεις της ενέργειας και οι ορυκτολογικές κατεργασίες δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας και εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών να φορολογήσουν ή όχι τις χρήσεις αυτές. Πράγματι, οι απαλλαγές σε τέτοιες χρήσεις ενέργειας μπορούν να αποτελέσουν ένα γενικό μέτρο που δεν συνεπάγεται κρατική ενίσχυση εφόσον υπάγεται στη φύση και στη λογική ενός τοπικού φορολογικού συστήματος. Η αιτιολογική σκέψη 22 του προοιμίου της οδηγίας 2003/96/ΕΚ προβλέπει ότι «*τα ενεργειακά προϊόντα υπάγονται ουσιαστικά σε κοινοτικό πλαίσιο όταν χρησιμοποιούνται ως καύσιμα θέρμανσης ή ως καύσιμα κινητήρων. Ως εκ τούτου, αποτελεί ίδιον της φύσης και της λογικής του φορολογικού συστήματος να αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής του πλαισίου οι διπλές χρήσεις και οι όχι ως καύσιμα χρήσεις των ενεργειακών προϊόντων καθώς και οι ορυκτολογικές κατεργασίες*».

(88) Επιπλέον, όταν εκδόθηκε η οδηγία 2003/96/ΕΚ, το Συμβούλιο και η Επιτροπή δήλωσαν από κοινού ([28]) «*Τα ενεργειακά προϊόντα υπάγονται ουσιαστικά σε κοινοτικό πλαίσιο όταν χρησιμοποιούνται ως καύσιμα θέρμανσης ή ως καύσιμα κινητήρων. Μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί ίδιο της φύσης και της λογικής του φορολογικού συστήματος να αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής του πλαισίου οι διπλές χρήσεις και οι όχι ως καύσιμα χρήσης των ενεργειακών προϊόντων καθώς και οι ορυκτολογικές κατεργασίες. Τα κράτη μέλη δύνανται να λάβουν μέτρα για τη φορολόγηση ή τη μη φορολόγηση ή την επιβολή πλήρους ή μερικής φορολόγησης για την … χρήση. Η ηλεκτρική ενέργεια που χρησιμοποιείται καθ' όμοιους τρόπους αντιμετωπίζεται αναλόγως. Παρόμοιες εξαιρέσεις από το γενικό σύστημα ή διαφοροποιήσεις στα πλαίσια του συστήματος αυτού, οι οποίες αιτιολογούνται από τη φύση ή το γενικό καθεστώς του φορολογικού συστήματος, δεν συνεπάγονται χορήγησης κρατικής ενίσχυσης*».

(89) Ωστόσο, στο έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της που αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη (63), η Επιτροπή εξηγεί όχι μόνο τη φύση των γενικών μέτρων, αλλά αναφέρει επίσης ότι «*το σχέδιο οδηγίας για τη φορολόγηση της ενέργειας περιλαμβάνει πολλές επιλογές, καθιστώντας έτσι αδύνατο να προσδιοριστεί εκ των προτέρων εάν ο τρόπος εφαρμογής τους από τα κράτη μέλη θα οδηγήσει στη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 87.*». Η αιτιολογική σκέψη 32 στο προοίμιο και το άρθρο 26 παράγραφος 2 της οδηγίας 2003/96/ΕΚ, υπενθυμίζουν στα κράτη μέλη την υποχρέωσή τους να κοινοποιούν τις κρατικές ενισχύσεις όπως προβλέπει το άρθρο 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης.

(90) Στη συγκεκριμένη υπόθεση, ακόμη και μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας 2003/96/ΕΚ, η Επιτροπή έχει αμφιβολίες σχετικά με το εάν οι εν λόγω απαλλαγές μπορούν να αιτιολογηθούν με βάση τη φύση και τη λογική των εγχωρίων φορολογικών συστημάτων. Οι εν λόγω απαλλαγές φαίνεται να είναι ιδιαίτερα επιλεκτικού χαρακτήρα και να εφαρμόζονται μόνο σε σχέση με τη χρήση του βαρέως πετρελαίου για την κατασκευή ενός μόνο προϊόντος και συγκεκριμένα της αλουμίνας. Επιπλέον, de facto, από την κάθε μία από τις εν λόγω απαλλαγές επωφελείται συγκεκριμένη επιχείρηση σε σχέση με εργοστάσιο που βρίσκεται σε συγκεκριμένη περιοχή. Στο πλαίσιο αυτό, θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι τα εν λόγω μέτρα συνιστούν κρατική ενίσχυση.

(91) Στην υπόθεση αυτή, η νέα νομική κατάσταση που δημιουργήθηκε με την οδηγία 2003/96/ΕΚ μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί για την εκτίμηση του συμβιβάσιμου των μέτρων αυτών με την κοινή αγορά. Δεδομένου ότι η φορολόγηση των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται σε διπλές χρήσεις, σε όχι ως καύσιμα χρήσης και σε ορυκτολογικές κατεργασίες, δεν εμπίπτει πλέον στο πεδίο των εναρμονισμένων κοινοτικών μέτρων, οι απαλλαγές αφορούν πλέον εθνικούς φόρους που επιβάλλονται ελλείψει κοινοτικού κατά την έννοια του σημείου 51.1 (β) δεύτερο εδάφιο του κοινοτικού πλαισίου του 2001 σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος. Η διάταξη αυτή προβλέπει ότι οι επιχειρήσεις που δικαιούνται μείωσης πρέπει να καταβάλλουν σημαντικό μέρος του εθνικού φόρου. Ο λόγος γι' αυτό είναι να τους παρασχεθεί κίνητρο για να

([28]) Προσθήκη στο σχέδιο πρακτικών, 14140/03 της 24.11.2003, http://register.consilium.eu.int/pdf/fr/03/st14/st14140-ad01.fr03.pdf

βελτιώσουν την προστασία του περιβάλλοντος όπως προκύπτει από τη διατύπωση του σημείου 51 παράγραφος 1 σημείο β) πρώτο εδάφιο του πλαισίου που επιτρέπει τη μείωση εναρμονισμένου φόρου όταν οι επιχειρήσεις καταβάλλουν ποσό υψηλότερο του ελάχιστου κοινοτικού «*σε τέτοιο επίπεδο που να παρακινεί τις επιχειρήσεις να βελτιώσουν την προστασία του περιβάλλοντος*». Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης όταν ο εθνικός φόρος είναι σαφώς υψηλότερος από αντίστοιχους φόρους σε (ορισμένα) άλλα κράτη μέλη, όπως συνέβη στην περίπτωση της Ιταλίας. Σύμφωνα με την πρακτική που εφαρμόζει η Επιτροπή, έχει καταστεί σαφές ότι ως σημαντικό μέρος του εθνικού φόρου μπορεί γενικά να θεωρηθεί είτε ένα ποσοστό 20 % είτε το ελάχιστο κοινοτικό που εφαρμόζεται σε χρήσεις της ενέργειας που εμπίπτουν στο πεδίο της οδηγίας 2003/96/ΕΚ (15 ευρώ ανά τόνο), λαμβάνοντας υπόψη το χαμηλότερο από τα δύο ποσά ([29]). Συνεπώς, κατά το παρόν στάδιο η Επιτροπή θεωρεί ότι μόνο η απαλλαγή άνω του επιπέδου του 20 % του εθνικού φόρου ή άνω των 15 ευρώ ανά τόνο, όποια από τις δύο συνεπάγεται χαμηλότερη, οπότε θα μπορούσε να θεωρηθεί ως συμβιβάσιμη· η απαλλαγή μέχρι το επίπεδο του 20 % ή μέχρι τα 15 ευρώ ανά τόνο, θα συνιστούσε συνεπώς μη συμβιβάσιμη ενίσχυση.

(92) Δεδομένου ότι τα κράτη μέλη και τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν είχαν την ευκαιρία να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους για τη νομική κατάσταση που έχει δημιουργηθεί με την οδηγία 2003/96/ΕΚ, η Επιτροπή θεωρεί σκόπιμο να επεκτείνει την επίσημη διαδικασία έρευνας προκειμένου να καλύψει την εφαρμογή των μέτρων από την 1η Ιανουαρίου 2004 και εφεξής.

7. ΑΝΑΚΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

(93) Δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 1 του κανονισμού ΕΚ αριθ. 659/1999, σε περίπτωση αρνητικής απόφασης για υπόθεση παράνομων ενισχύσεων, η Επιτροπή αποφασίζει την εκ μέρους του οικείου κράτους μέλους λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων για την ανάκτηση της ενίσχυσης από τον δικαιούχο. Η Επιτροπή δεν απαιτεί ανάκτηση της ενίσχυσης εάν αυτό αντίκειται σε κάποια γενική αρχή κοινοτικού δικαίου.

(94) Πρέπει να εξετασθεί εάν στην εξεταζόμενη περίπτωση, θα μπορούσε να γίνει επίκληση κάποιας γενικής αρχής του κοινοτικού δικαίου, όπως η αρχή της θεμιτής εμπιστοσύνης ή της ασφάλειας του δικαίου, προκειμένου να μην απαιτηθεί η ανάκτηση από τους δικαιούχους της παράνομης και ασυμβίβαστης ενίσχυσης.

7.1. **Ανάκτηση των ασυμβίβαστων ενισχύσεων που χορηγήθηκαν μέχρι την 2α Φεβρουαρίου 2002**

(95) Όσον αφορά τη δυνατότητα των δικαιούχων να βασιστούν στη θεμιτή εμπιστοσύνη για να αποφύγουν την ανάκτηση των παράνομων και ασυμβίβαστων ενισχύσεων, από τη νομολογία του δικαστηρίου προκύπτει ότι «*εκτός εξαιρετικών περιστάσεων, δεν δικαιολογείται η εμπιστοσύνη των επιχειρήσεων που έλαβαν ενίσχυση ως προς τη νομιμότητα της ενίσχυσης, παρά μόνο εάν αυτή χορηγήθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις για τον προηγούμενο έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων. Ένας επιμελής επιχειρηματίας πρέπει κανονικά να είναι σε θέση να βεβαιωθεί ότι τηρήθηκε η διαδικασία αυτή*» ([30]).

(96) Όλες οι αποφάσεις του Συμβουλίου που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις (1), (2) και (3) της παρούσας απόφασης, βασίστηκαν σε πρόταση της Επιτροπής. Σε γενικές γραμμές, δεν θα ανέμενε κανείς από την Επιτροπή να υποβάλει στο Συμβούλιο προτάσεις για έγκριση εθνικών μέτρων τα οποία ενδέχεται να μην συμβιβάζονται με άλλες διατάξεις της Συνθήκης χωρίς μάλιστα να επισημαίνει το ενδεχόμενο αυτό, ιδίως όταν οι προτάσεις αφορούν πολύ συγκεκριμένο θέμα και μικρό αριθμό δικαιούχων, όπως στην εξεταζόμενη υπόθεση, και όταν οι εν λόγω διατάξεις έχουν ως στόχο την αποφυγή των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού εντός της Κοινότητας. Εκτός από τις γενικές αυτές προσδοκίες, δεν θα ανέμενε βεβαίως κανείς ότι η Επιτροπή θα πρότεινε στο Συμβούλιο την έγκριση της παράτασης υφιστάμενης απαλλαγής, σε περίπτωση που η Επιτροπή θεωρούσε ότι οποιαδήποτε ενίσχυση στην υπάρχουσα απαλλαγή θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

(97) Εξαιρουμένης της απόφασης 2001/224/ΕΚ, σε καμία από τις αποφάσεις που απαριθμούνται στις αιτιολογικές σκέψεις (1), (2) και (3) δεν αναφέρεται πιθανή ασυμφωνία με τους κανόνες των κρατικών ενισχύσεων ούτε γίνεται αναφορά σε υποχρέωση κοινοποίησης. Επιπλέον, το προοίμιο της απόφασης 92/510/ΕΟΚ προβλέπει ότι «*έχει γίνει αποδεκτό από την Επιτροπή και όλα τα κράτη μέλη ότι όλες αυτές οι απαλλαγές είναι δικαιολογημένες στο πλαίσιο της εφαρμογής ειδικών πολιτικών και δεν προκαλούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού ούτε παρεμποδίζουν την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς*». Η ίδια διατύπωση χρησιμοποιείται στις αποφάσεις 93/697/ΕΚ και 96/273/ΕΚ. Στις αποφάσεις 97/425/ΕΚ, 99/255/ΕΚ και 99/880/ΕΚ γίνεται αναφορά στο γεγονός ότι «*η Επιτροπή θα επανεξετάζει, σε τακτά διαστήματα, τις μειώσεις ή απαλλαγές για να διασφαλίσει ότι συμβιβάζονται με τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και με τους άλλους στόχους της Συνθήκης.*» (η υπογράμμιση έχει προστεθεί). Από τη διατύπωση αυτή προκύπτει λοιπόν ότι απουσιάζει ένα από τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν τις κρατικές ενισχύσεις όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 87 της Συνθήκης και συγκεκριμένα η νόθευση του ανταγωνισμού. Η πέμπτη αιτιολογική σκέψη στο προοίμιο της απόφασης 2001/224/ΕΚ κατέστησε για πρώτη φορά

([29]) Βλ. ιδίως την απόφαση της Επιτροπής της 30.6.2004 στην υπόθεση C 42/2003 (ΕΕ L 165 της 25.6.2005, σ. 21), την απόφαση της 13.2.2002 στην υπόθεση N 449/01 (ΕΕ C 137 της 8.6.2002, σ. 24), την απόφαση της 11.12.2002 στην υπόθεση N 74/A/2002 (ΕΕ C 104 της 30.4.2003, σ. 9) και την απόφαση της 11.12.2001 στις υποθέσεις NN3A/2001 και NN4A/2001 (ΕΕ C 104 της 30.4.2003). Οι υποθέσεις αυτές είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες καθόσον αφορούν επίσης απαλλαγές από ενεργειακούς φόρους. Από την άλλη πλευρά η ένδειξη για το ποσό που η Επιτροπή θα μπορούσε να θεωρήσει ως πολύ χαμηλό περιέχεται στην απόφαση της Επιτροπής για τη μερική επιστροφή του φόρου αποχέτευσης στη Δανία, απόφαση της 3.4.2002 στην υπόθεση NN30/A-C/2001 (ΕΕ C 292 της 27.11.2002, σ. 6).

([30]) Υπόθεση C-5/89 *Επιτροπή κατά Γερμανίας* [1990] Συλλογή I-3437, παράγραφος 14 και υπόθεση C-169/95 *Ισπανία κατά Επιτροπής* [1997] Συλλογή I-135, παράγραφος 51· υπόθεση T-55/99 *CETM κατά Επιτροπής* [2000] Συλλογή II-3207, παράγραφος 121.

σαφές ότι, παρά την έγκριση που έχει δοθεί από το Συμβούλιο στο πλαίσιο της οδηγίας 92/81ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή ([31]), τα διακυβευόμενα εθνικά μέτρα, όταν συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις, έπρεπε να κοινοποιούνται στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ. Ωστόσο, λόγω των διαφόρων προγενέστερων απαλλαγών και του γεγονότος ότι η ίδια η απόφαση 2001/224/ΕΚ εκδόθηκε βάσει πρότασης της Επιτροπής, εξακολούθησε να υπάρχει μια διφορούμενη κατάσταση για τα κράτη μέλη και τους δικαιούχους ελλείψει περαιτέρω ενεργειών από την Επιτροπή σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις.

(98) Σε γενικές γραμμές, η Επιτροπή θεωρεί ότι σε περίπτωση ατομικών ενισχύσεων, παύει να υπάρχει η εύλογη εμπιστοσύνη όταν η Επιτροπή αποφασίσει να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης. Η απόφαση αυτή κοινοποιείται στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, το οποίο ενημερώνει σχετικά με το δικαιούχο. Ωστόσο, στην παρούσα υπόθεση οι περιστάσεις ήταν εξαιρετικές στο βαθμό που η Επιτροπή δημιούργησε μια διφορούμενη κατάσταση υποβάλλοντας προτάσεις στο Συμβούλιο. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να διαπιστώσει εάν οι επιμέρους δικαιούχοι ενημερώθηκαν πράγματι από τα κράτη μέλη για την απόφασή της να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξέτασης και στην περίπτωση που ενημερώθηκαν σε ποια χρονική στιγμή έγινε αυτό. Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν μπορεί να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο η εμπιστοσύνη των δικαιούχων να ήταν δικαιολογημένη μέχρι την 2α Φεβρουαρίου 2002, όταν δημοσιεύθηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα οι αποφάσεις της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης σε σχέση με τις απαλλαγές. Η δημοσίευση αυτή εξάλειψε κάθε αβεβαιότητα ως προς το γεγονός ότι τα εν λόγω μέτρα, εφόσον συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις, έπρεπε να εγκριθούν από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 88 της Συνθήκης.

(99) Υπό τις εξαιρετικές περιστάσεις που ίσχυαν στην συγκεκριμένη υπόθεση, η εντολή για ανάκτηση των μη συμβιβάσιμων ενισχύσεων της περιόδου μέχρι την 2α Φεβρουαρίου 2002 θα συνιστούσε επίσης παράβαση της αρχής της ασφάλειας του δικαίου. Σύμφωνα με τη νομολογία, η εν λόγω αρχή παραβιάζεται όταν περιστάσεις αβεβαιότητας και έλλειψης σαφήνειας έχουν οδηγήσει σε μια διφορούμενη κατάσταση την οποία η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει διευκρινίσει πριν προβεί σε οποιαδήποτε ενέργεια σχετικά με την ανάκτηση ([32]). Οι περιστάσεις στην παρούσα περίπτωση οδήγησαν πράγματι σε μια διφορούμενη κατάσταση, όχι μόνο για το δικαιούχο, αλλά και για τα κράτη μέλη τα οποία δικαιούνταν να βασιστούν στη διατύπωση των αποφάσεων 92/510/ΕΟΚ, 93/697/ΕΚ, 96/273/ΕΚ, 97/425/ΕΚ, 1999/255/ΕΚ, 1999/880/ΕΚ και 2001/224/ΕΚ.

(100) Το συμπέρασμα το οποίο συνάγεται είναι λοιπόν ότι θα αντέκειτο προς τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου να ανακτηθούν από τους δικαιούχους οι ενισχύσεις που προήλθαν από τις απαλλαγές που χορηγήθηκαν μέχρι τις 2 Φεβρουαρίου 2002. Συνεπώς δεν απαιτείται από την Ιρλανδία, την Ιταλία και τη Γαλλία να ανακτήσουν τις εν λόγω ενισχύσεις.

([31]) ΕΕ L 316 της 31.10.1992, σ. 12.

([32]) Απόφαση της 1ης Ιουλίου 2004 στην υπόθεση T-308/00, Salzgitter AG κατά Επιτροπής, δεν έχει ακόμη κοινοποιηθεί, παράγραφος 180.

7.2. **Ανάκτηση των ασυμβίβαστων ενισχύσεων που χορηγήθηκαν από την 3η Φεβρουαρίου 2002 έως την 31η Δεκεμβρίου 2003**

(101) Όπως εξηγείται στην αιτιολογική σκέψη 97, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι διάφορες προγενέστερες απαλλαγές και το γεγονός ότι η ίδια η απόφαση 2001/224/ΕΚ εκδόθηκε βάσει πρότασης της Επιτροπής, είχαν ως συνέπεια να δημιουργηθεί μια διφορούμενη κατάσταση. Ωστόσο, στην απόφαση 2001/224/ΕΚ γίνεται σαφής αναφορά στους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις και υπενθυμίζεται στα κράτη μέλη η υποχρέωσή τους να κοινοποιούν τις κρατικές ενισχύσεις στην Επιτροπή προκειμένου η τελευταία να είναι σε θέση να διατυπώσει την εκτίμησή της βάσει αυτών των κανόνων. Επιπλέον, πριν από την έκδοση της απόφασης 2001/224/ΕΚ, η Επιτροπή κάλεσε επανειλημμένα την Ιρλανδία, τη Γαλλία και την Ιταλία να κοινοποιήσουν τα εν λόγω μέτρα. Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης επιβεβαίωσε τελικά τις αμφιβολίες της Επιτροπής για το συμβιβάσιμο της ενίσχυσης. Συνεπώς ενδεχόμενη θεμιτή εμπιστοσύνη και κατάσταση νομικής αβεβαιότητας σχετικά με το γεγονός ότι τα εν λόγω μέτρα έπρεπε να εγκριθούν από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 88 εφόσον συνιστούσαν κρατική ενίσχυση, έπαψαν να υφίστανται το αργότερο στις 2 Φεβρουαρίου 2002 όταν δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα οι αποφάσεις της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τις απαλλαγές.

(102) Το γεγονός ότι η Ιρλανδία υπέβαλε συστηματικά εκθέσεις για το ιρλανδικό μέτρο από το 1995 και ότι η ενίσχυση είχε περιληφθεί στις ετήσιες εκθέσεις της Επιτροπής για τις κρατικές ενισχύσεις, δεν γεννά οιανδήποτε θεμιτή εμπιστοσύνη σε σχέση με την περίοδο που ξεκινά στις 3 Φεβρουαρίου του 2002. Αντίθετα, το γεγονός αυτό επιβεβαιώνει ότι οι ιρλανδικές αρχές ήταν ενήμερες ότι το μέτρο είχε χαρακτήρα κρατικής ενίσχυσης, ενώ επίσης γνώριζαν ότι δεν είχε ποτέ επιτραπεί δυνάμει των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις. Η υποβολή εκθέσεων για το μέτρο δεν μπορεί να υποκαταστήσει την υποχρέωση ενός κράτους μέλους να κοινοποιεί τις κρατικές ενισχύσεις δυνάμει του άρθρου 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης. Επιπλέον, στις εκθέσεις αναφέρονται τα ποσά των κρατικών ενισχύσεων που χορηγήθηκαν ανεξάρτητα από το εάν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά ή όχι. Εξάλλου, στις διάφορες ετήσιες εκθέσεις για τις κρατικές ενισχύσεις εξετάζονται οι ενισχύσεις υπό μορφή φορολογικών απαλλαγών γενικά, αλλά δεν γίνεται ειδική αναφορά στις ενισχύσεις για την παραγωγή αλουμίνας. Η αναφορά από την Επιτροπή του ιρλανδικού μέτρου στις κοινοποιήσεις της προς τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου δεν δημιουργεί θεμιτή εμπιστοσύνη καθώς οι εν λόγω κοινοποιήσεις πραγματοποιούνται σε ένα διαφορετικό νομικό πλαίσιο για διαφορετικούς σκοπούς.

(103) Συμπεραίνεται λοιπόν ότι η μη συμβιβάσιμη ενίσχυση που χορηγήθηκε από την 3η Φεβρουαρίου 2002 μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2003 πρέπει να ανακτηθεί από τους δικαιούχους της δεδομένου ότι δεν μπορεί να γίνει επίκληση γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου για να αποτραπεί η εν λόγω ανάκτηση.

8. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

(104) Το συμπέρασμα που συνάγεται είναι ότι οι απαλλαγές από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης για το βαρύ πετρέλαιο που χρησιμοποιήθηκε στην παραγωγή της αλουμίνας οι οποίες χορηγήθηκαν από τη Γαλλία, την Ιρλανδία και την Ιταλία μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2003 συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης. Η ενίσχυση που χορηγήθηκε από την Ιρλανδία πριν από την 17η Ιουλίου 1990 συνιστά υφιστάμενη ενίσχυση. Η ενίσχυση που χορηγήθηκε από την 17η Ιουλίου 1990 έως τη 2α Φεβρουαρίου 2002 είναι σε μεγάλο βαθμό ενίσχυση που δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά. Ωστόσο, δεν κρίνεται σκόπιμο να δοθεί εντολή ανάκτησης της μη συμβιβάσιμης αυτής ενίσχυσης καθώς μια τέτοια ενέργεια θα αντέκειτο προς τις θεμελιώδεις αρχές του κοινοτικού δικαίου.

(105) Για την περίοδο από 3 Φεβρουαρίου 2002 έως 31 Δεκεμβρίου 2003, η ενίσχυση είναι εν μέρει μη συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά καθώς οι δικαιούχοι δεν κατέβαλαν συντελεστή υψηλότερο από τον ελάχιστο κοινοτικό. Αυτό σημαίνει ότι το μέρος της απαλλαγής που υπερβαίνει το συντελεστή 13,01 ευρώ ανά 1 000 kg για την εν λόγω περίοδο συνιστά συμβιβάσιμη ενίσχυση. Η ενίσχυση που υπολείπεται συνιστά μη συμβιβάσιμη ενίσχυση.

(106) Το άρθρο 14 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 προβλέπει ότι σε περίπτωση αρνητικής απόφασης για υπόθεση παράνομων ενισχύσεων, η Επιτροπή αποφασίζει την εκ μέρους του οικείου κράτους μέλους λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων για την ανάκτηση της ενίσχυσης από τον δικαιούχο. Συνεπώς η Γαλλία, η Ισλανδία και η Ιταλία πρέπει να λάβουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να ανακτήσουν από τους παραλήπτες τη μη συμβιβάσιμη ενίσχυση που χορηγήθηκε από την 3η Φεβρουαρίου 2002 και εφεξής. Για τον σκοπό αυτό, η Γαλλία, η Ιρλανδία και η Ιταλία πρέπει να απαιτήσουν από τους αντίστοιχους αποδέκτες να επιστρέψουν την ενίσχυση εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης. Η προς ανάκτηση ενίσχυση πρέπει να περιλαμβάνει τόκους που θα έχουν υπολογιστεί σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 794/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 ([33]).

(107) Η Γαλλία, η Ιρλανδία και η Ιταλία πρέπει να στείλουν στην Επιτροπή το ειδικό έντυπο για την κατάσταση προόδου της ανάκτησης της ενίσχυσης, προσδιορίζοντας με σαφήνεια τα συγκεκριμένα μέτρα που ελήφθησαν για να εξασφαλισθεί η άμεση και αποτελεσματική ανάκτηση των ενισχύσεων. Επιπλέον, οφείλουν να διαβιβάσουν στην Επιτροπή, εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της απόφασης, τα έγγραφα που αποδεικνύουν ότι έχει ξεκινήσει η ανάκτηση της παράνομης και μη συμβιβάσιμης ενίσχυσης από τους αποδέκτες (για παράδειγμα, εγκυκλίους, εκδοθείσες εντολές ανάκτησης, κ.λ.π.).

(108) Με βάση τα επιχειρήματα που προαναφέρθηκαν, η Επιτροπή αμφιβάλλει για το συμβιβάσιμο με την κοινή αγορά των απαλλαγών από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των πετρελαιοειδών που έχουν χρησιμοποιηθεί για την παραγωγή αλουμίνας και οι οποίες εφαρμόστηκαν από την 1η Ιανουαρίου 2004 από τη Γαλλία, την Ιρλανδία και την Ιταλία.

(109) Συνεπώς, με βάση τα άρθρα 4 παράγραφος 4 και 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999, η Επιτροπή αποφασίζει να επεκτείνει την επίσημη διαδικασία έρευνας στα εν λόγω μέτρα για την περίοδο μετά την 31η Δεκεμβρίου 2003 και ζητεί από τις αρχές της Γαλλίας, της Ιρλανδίας και της Ιταλίας να υποβάλλουν τις παρατηρήσεις τους και να παράσχουν κάθε πληροφορία που ενδέχεται να είναι χρήσιμη στην εκτίμηση των εν λόγω μέτρων εντός ενός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής της παρούσας απόφασης. Μπορούν να υποβληθούν παρατηρήσεις σε σχέση με τον χαρακτήρα κρατικών ενισχύσεων των εν λόγω μέτρων, κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και με το συμβιβάσιμό τους με την κοινή αγορά.

(110) Η Επιτροπή καλεί τις αρχές της Γαλλίας, της Ιρλανδίας και της Ιταλίας να διαβιβάσουν άμεσα αντίγραφο της απόφασης αυτής στους αποδέκτες των εν λόγω μέτρων.

(111) Η Επιτροπή υπενθυμίζει στη Γαλλία, την Ιταλία και την Ιρλανδία ότι το άρθρο 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα και εφιστά την προσοχή τους στο άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου το οποίο προβλέπει ότι κάθε παράνομη ενίσχυση μπορεί να ανακτηθεί από τον αποδέκτη της.

(112) Η Επιτροπή πληροφορεί τη Γαλλία, την Ιταλία και την Ιρλανδία ότι θα ενημερώσει τα ενδιαφερόμενα μέρη με τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Θα ενημερώσει επίσης τα ενδιαφερόμενα μέρη στις χώρες της ΕΖΕΣ που έχουν υπογράψει τη συμφωνία ΕΟΧ με τη δημοσίευση ανακοίνωσης στο συμπλήρωμα ΕΟΧ στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* καθώς και την Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ με αντίγραφο της παρούσας απόφασης. Όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη καλούνται να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους εντός ενός μηνός από την ημερομηνία των ανωτέρω δημοσιεύσεων.

([33]) ΕΕ L 140 της 30.4.2004, σ. 1.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι απαλλαγές από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης που χορηγήθηκαν από τη Γαλλία, την Ιρλανδία και την Ιταλία για τα πετρελαιοειδή που χρησιμοποιήθηκαν στην παραγωγή αλουμίνας μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2003, συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

Άρθρο 2

Οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την 17η Ιουλίου 1990 έως την 2α Φεβρουαρίου 2002, στο μέτρο που δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά, δεν πρέπει να ανακτηθούν καθώς αυτό θα αντέκειτο προς τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου.

Άρθρο 3

Οι ενισχύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 και οι οποίες χορηγήθηκαν από την 3η Φεβρουαρίου 2002 έως την 31η Δεκεμβρίου 2003, συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 της Συνθήκης εφόσον οι δικαιούχοι καταβάλουν συντελεστή τουλάχιστον 13,01 ευρώ ανά 1 000 kg βαρέως μαζούτ.

Άρθρο 4

Η ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 1 και η οποία χορηγήθηκε από την 3η Φεβρουαρίου 2002 έως την 31η Δεκεμβρίου 2003, δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 της Συνθήκης, εφόσον οι δικαιούχοι δεν έχουν καταβάλει συντελεστή 13,01 ευρώ ανά 1 000 kg βαρέως μαζούτ.

Άρθρο 5

1. Η Γαλλία, η Ιρλανδία και η Ιταλία πρέπει να λάβουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να ανακτήσουν από τους δικαιούχους τη μη συμβιβάσιμη ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 4.

2. Η ανάκτηση θα πραγματοποιηθεί άμεσα και σύμφωνα με τις διαδικασίες των εθνικών νομοθετικών ρυθμίσεων υπό την προϋπόθεση ότι οι τελευταίες επιτρέπουν την άμεση και αποτελεσματική εκτέλεση της παρούσας απόφασης.

3. Επί των ποσών των ενισχύσεων που πρέπει να ανακτηθούν οφείλονται τόκοι για όλο το χρονικό διάστημα από τη θέση τους στη διάθεση των αποδεκτών μέχρι την πραγματική τους ανάκτηση.

4. Οι τόκοι υπολογίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις που περιέχονται στο κεφάλαιο V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 794/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ.

5. Η Γαλλία, η Ιρλανδία και η Ιταλία δίνουν εντολή στους δικαιούχους των μη συμβιβάσιμων ενισχύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 4 να επιστρέψουν, εντός δύο μηνών από την ημερομηνία γνωστοποίησης της παρούσας απόφασης, τις ενισχύσεις που τους χορηγήθηκαν παράνομα προσαυξημένες με τους τόκους.

Άρθρο 6

1. Η Γαλλία, η Ιρλανδία και η Ιταλία ενημερώνουν την Επιτροπή, εντός δύο μηνών από την ημερομηνία γνωστοποίησης της παρούσας απόφασης, σχετικά με τα μέτρα που έχουν σχεδιάσει και έχουν ήδη λάβει προκειμένου να συμμορφωθούν με αυτή.

2. Τα εν λόγω κράτη παρέχουν τις πληροφορίες για την ανάκτηση χρησιμοποιώντας το ερωτηματολόγιο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα.

Άρθρο 7

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία, στη Δημοκρατία της Ιρλανδίας και στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 7 Δεκεμβρίου 2005.

Για την Επιτροπή

Neelie KROES

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ Ε(2005) 4436

1. **Υπολογισμός των ποσών προς ανάκτηση**

1.1. Να δώσετε τις ακόλουθες λεπτομέρειες ως προς το ύψος των κρατικών ενισχύσεων που ετέθησαν παράνομα στη διάθεση του δικαιούχου:

Ημερομηνία καταβολής (°)	Ύψος της ενίσχυσης (*)	Νόμισμα	Στοιχεία του δικαιούχου

(°) Ημερομηνία κατά την οποία οι ενισχύσεις ή μερίδιά τους ετέθησαν στη διάθεση του δικαιούχου (εάν το μέτρο αποτελείται από πλείονα μερίδια ή αποπληρωμές, να χρησιμοποιήσετε διαφορετικές γραμμές).
(*) Ύψος της ενίσχυσης που ετέθη στη διάθεση του δικαιούχου (σε ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης).

Παρατηρήσεις:

1.2. Να εξηγήσετε λεπτομερώς πώς θα υπολογισθούν οι τόκοι επί των προς ανάκτηση ενισχύσεων.

2. **Μέτρα που προβλέπονται ή έχουν ήδη ληφθεί για την ανάκτηση των ενισχύσεων**

2.1. Να περιγράψετε τα μέτρα που προβλέπονται ή έχουν ήδη ληφθεί για την άμεση και έμπρακτη ανάκτηση των ενισχύσεων. Να αναφέρετε και τα εναλλακτικά μέτρα που προβλέπονται από τις εθνικές κανονιστικές διατάξεις για την ανάκτηση αυτή. Ακόμη, να αναφέρετε, εφόσον συντρέχει περίπτωση, τη νομική βάση των προβλεπόμενων ή ήδη ληφθέντων μέτρων.

2.2. Μέχρι πότε θα έχει ολοκληρωθεί η ως άνω ανάκτηση;

3. **Ήδη πραγματοποιηθείσα ανάκτηση**

3.1. Να δώσετε τις ακόλουθες λεπτομέρειες για τις ενισχύσεις που έχουν ήδη επιστραφεί από τον δικαιούχο:

Ημερομηνία (°)	Ανακτηθέν ποσό	Νόμισμα	Στοιχεία του δικαιούχου

(°) Ημερομηνία ανάκτησης της ενίσχυσης.

3.2. Να επισυνάψετε τα παραστατικά της ανάκτησης των ενισχύσεων στις οποίες αναφέρεται το σημείο 3.1.